Tác giả: Nguyễn Duy Phước

TUYỂN TẬP THƠ LƯU NIỆM
NGUYỄN DUY PHƯỚC – PHẦN 1

***Lời Tác giả**: Các bạn thân,*

Các bạn lâu lâu có nhận vài bài thơ tôi sáng tác. Thật ra sự nghiệp thi văn của tôi đã bắt đầu vào năm 2000, khi tôi bỗng dưng thấy có nguồn cảm hứng về thơ tuy rằng từ xưa đến giờ học chương trình Pháp, đi du học rất sớm, viết tiếng Việt còn lỗi liên miên, cứ phải tra tự điển hoài và thơ thì chẳng bao giờ học.

Có thể tôi có một cái khiếu nào đó về thơ, nhiều khi đọc một vài bài thơ hay thì nhớ trong đầu, và tự nhiên khi làm thơ thì tự nhiên đúng âm luật, thơ loại nào tôi cũng làm được, nào là Lục Bát, 7 chữ hoặc Thất Ngôn Tứ Tuyệt, 8 chữ cho đến những loại thơ khó nhất như thơ Đường hay Thất Ngôn Bát Cú.

Đề tài các bài thơ thì cũng đủ loại, nào tình yêu, các mùa và lễ lạc Tết nhất, thương nhớ quê hương, chống cộng, du lịch và chân lý, thói đời. Tuy nhiên, hầu hết là do óc tưởng tượng chứ thật ra tôi chưa từng trải qua những trường hợp chẳng hạn như thất tình hay khốn đốn với V.C. vì tôi đã rời V.N. trước khi chúng vào tuy vậy tôi vẫn luôn thù ghét chúng và do đó cũng đã 58 năm nay rồi tôi chưa từng về V.N., tất cả những bài thơ về du ngoạn ở quê hương là do tôi tìm tòi trên Internet.

Gia tài thơ cho đến ngày nay cũng hơn cả trăm, nhưng viết nhiều quá thì ngày càng cạn đề tài, thiếu ý, và riết rồi có những chữ cứ dùng đi, dùng lại hoài.

Dạo này rảnh rỗi mới từ từ gom góp hết vào một tập thơ lưu niệm gửi đến các bạn nếu có thì giờ lâu lâu lấy ra đọc cho vui (cứ từ từ mà đọc vì có đến 163 bài được sáng tác cho đến nay và hầu hết đều rất dài). Ngoài ra có vài bài thơ tôi có thêm video youtube, có hình ảnh và nhạc xem cho vui.

Xin lưu ý là tất cả những bài thơ tôi sáng tác đều được gửi đăng trong Blog Người Phương Nam, ở Úc, có rất nhiều độc giả.

P.S: Viết nhiều quá chắc chắn là sẽ có lỗi chính tả hoặc đánh sai, nhất là những chữ có dấu.

NdP

☞ Mục lục Đề tài các Bài thơ

📌 Thơ tình
📌 Các mùa & Lễ lạc
📌 Thương nhớ quê hương
📌 Chống cộng & Thảm trạng 1975
📌 Tết & Năm mới
📌 Du Ngoạn VN & Đó đây
📌 Chân lý & Thói đời

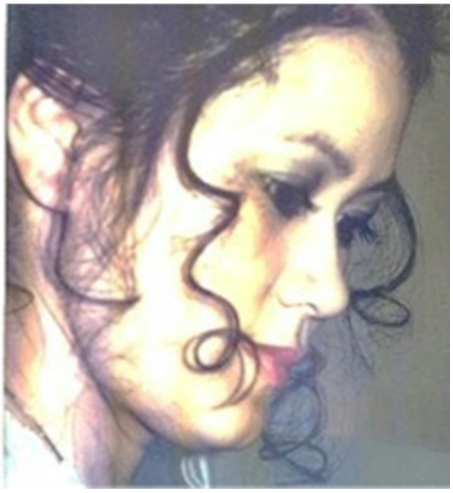

Mục Lục

1. người yêu muôn thuở
2. anh yêu...
3. sắc màu lưu luyến
4. tình si
5. tình sầu
6. chiều buồn
7. chiều vương tình sầu
8. mộng ban dầu
9. bến đò xưa
10. công viên ngày nào
11. chờ em dưới cổng trường
12. chờ em đến bao giờ
13. đôi ngã chia ly

14. bến cũ tình xưa
15. thơ đường tôn vinh sắc đẹp phụ nữ
16. đêm trăng
17. trăng sầu dêm trường
18. nếu em là...
19. vắng em rồi...
20. chờ em trọn đời
21. mưa rơi xóm nhỏ
22. mưa rơi tan tác
23. mai tôi đi...
24. bài thơ tặng người
25. mối tình thơ
26. lá thư tình
27. tình duyên qua thơ
28. nàng thơ tự tình
29. thơ là gì?
30. sân ga tiễn em
31. sân ga tiễn biệt
32. tình mãi đơm bông
33. lỗi hẹn câu thề
34. nỗi buồn chia ly
35. em đã cho tôi...
36. tôi yêu say đắm
37. tình thắm duyên tơ
38. em đi rồi...
39. nuối tiếc cuộc tình lỡ
40. chuyện tình buồn
41. chiếc áo dài việt nam
42. áo trắng thơ ngây
43. mối tình thủy thủ hay mộng hải hồ
44. giấc mộng thiên thai
45. mảnh tình cô lữ
46. vinh danh ngày lễ tình yêu
47. vinh danh tình mẫu tử
48. nhớ mái trường xưa
49. gửi cho tôi
50. sài gòn niềm nhớ khôn nguôi
51. tiếc thay sài gòn của tôi
52. khu phố đa–kao của tôi
53. nỗi lòng người đi
54. hà nội chốn cũ tình xưa
55. gửi cô gái huế
56. tình mùi

1. NGƯỜI YÊU MUÔN THUỞ

Anh nhớ mãi phút ban đầu lưu luyến
Phút ban đầu ôi xao xuyến lòng anh
Mái tóc thề phảng phất nét đan thanh
Dáng tha thướt như bức tranh trong mộng
Em hẳn là người tình anh ước vọng
Tháng ngày mơ một hình bóng thân yêu
Giờ gặp đây người em gái mỹ miều
Với màu áo chắt chiu niềm cảm xúc
Áo nàng vàng, màu vàng như hoa cúc
Màu anh yêu, màu hun đúc nhớ thương
Gieo hồn anh bao kỷ niệm yêu đương
Lúc hò hẹn nơi góc trường, cuối ngõ
Vai kề vai dìu nhau trên lối nhỏ
Lòng nhủ lòng nguyền gắn bó duyên tơ
Luôn bên anh người em gái mộng mơ
Để anh mãi dệt vần thơ ca ngợi.

***

Em vẫn là người em yêu muôn thuở
Bao xuân qua anh ngỡ mới hôm nào
Tháng năm trôi bàng bạc tựa chiêm bao
Đôi môi đó vẫn ngạt ngào hương nhụy
Ánh mắt kia luôn mơn man tình ý
Gợi lòng anh bao kỷ niệm xa xưa
Mặc cho thời gian, sương gió, nắng mưa
Cuộc tình vẫn mặn nồng chưa phai nhạt
Tâm hồn anh nghe lâng lâng rào rạt
Khi gần em như thuở mới quen nhau
Con tim anh còn rung động khát khao
Như những lúc ban đầu mình hò hẹn
Anh mơ ước cho tình ta trọn vẹn
Bước đường trần luôn đẹp mộng trăng sao
Hương ái ân nồng thắm đến bạc đầu
Em nhớ nhé, mình yêu nhau trọn kiếp.

2. ANH YÊU...

Anh yêu áo lụa tơ vàng
Màu vàng hoa cúc rộn ràng hồn anh
Anh yêu nét đẹp đan thanh
Xuân xanh tươi mát, tình xanh ngát lòng

Anh yêu hương nhụy mặn nồng
Hương nồng âu yếm, má hồng ngây ngây
Anh yêu vóc dáng mai gầy
Mai gầy e ấp cho đầy nhớ thương

Anh yêu giọng hát vấn vương
Mơ màng vọng tiếng thùy dương đôi bờ
Anh yêu môi tím đợi chờ
Bờ môi tình mộng, nụ cười mơn man

Anh yêu ánh mắt nai vàng
Thẹn thùng soi bóng trăng tàn hồ thu
Anh yêu dòng chữ luyến lưu
Hẹn thề son sắt thiên thu không nhòa

Anh yêu dải lụa ngân hà
Lụa là mờ khép thướt tha bóng hình
Anh yêu hơi thoảng bên mình
Đượm hương ngào ngạt cho tình ngất say

Anh yêu ôm trọn vòng tay
Vỗ về giấc điệp đêm ngày triền miên
Anh yêu suối tóc nhung huyền
Tóc huyền bay xỏa quyện nghìn ước mơ

Anh yêu chiếc nón bài thơ
Vần thơ tình tự đầy vơi nỗi niềm
Anh yêu trăng rọi bên thềm
Thềm hoa dệt mộng, tình bền trăm năm

Anh yêu gió núi mây ngàn
Mây ngàn se kết, muôn vàn yêu em.

3. SẮC MÀU LƯU LUYẾN

Anh yêu áo lụa tơ vàng
Màu vàng hoa cúc rộn ràng hồn anh
Anh yêu nét đẹp đan thanh
Xuân xanh tươi mát, tình xanh ngát lòng

Anh yêu hương nhụy mặn nồng
Hương nồng âu yếm, má hồng ngây ngây
Anh yêu gót ngọc trang đài
Lộng tà áo trắng thơ ngây tuyệt vời

Anh yêu môi tím đợi chờ
Bờ môi tình mộng, nụ cười mơn man
Anh yêu ánh mắt nai vàng
Thẹn thùng soi bóng trăng tàn hồ thu

Anh yêu dòng chữ luyến lưu
Mực đen nét bút thiên thu không nhòa
Anh yêu dải lụa ngân hà
Xanh lam óng ả, thướt tha chân trời

Anh yêu gò má đỏ ngời
Vương màu phượng vĩ thắm tươi sân trường
Anh yêu vị ngọt, mùi thơm
Mặn mà Tố Nữ, bưởi đường lá cam

Anh yêu châu báu, bạc vàng
Rạng ngời trang điểm, điệu đàng dáng thon
Anh yêu chiếc yếm nâu sồng
Bóng hình thắt đáy lưng ong gợi tình

Anh yêu mái tóc đen huyền
Tóc huyền bay xỏa quyện niềm mơ hoa
Anh yêu da trắng mượt mà
Làn da trắng tựa hoa lài ngát hương

Anh yêu vóc dáng nghê thường
Lung linh vồng sắc tơ vương nhịp cầu
Anh yêu cho đến bạc đầu
Yêu em, yêu hết muôn màu đắm say.

Chú thích: *Bài thơ này cũng tương tự như bài thơ "Anh Yêu" trên nhưng được sửa để thêm đủ loại màu sắc (được tô đỏ).*

4. TÌNH SI

Mắt em là bể hồ thu
Trăng khuya rót ánh rạng ngời lung linh
Làn thu ba gợn rung rinh
Để anh lặn ngụp sóng tình ngất ngây

Tóc em bay xỏa bờ vai
Mây ngàn kết tụ gió lay bồng bềnh
Hương yêu thoang thoảng ru mềm
Để anh mê mẩn ngày đêm dật dờ

Môi em khao khát đợi chờ
Miệng cười chan chứa ngàn lời yêu đương
Nụ hôn xao xuyến vấn vương
Để anh say khướt nhụy hương nồng nàn

Giọng em ngào ngạt âm vang
Như làn gió thoảng rộn ràng bên tai
Lời ca thánh thót liêu trai
Để anh lạc chốn bồng lai nhiệm mầu

Má em mơn mởn hồng đào
Đôi gò phơi phới ửng màu hây hây
Làn da trắng tựa hoa lài
Để anh đắm đuối miệt mài thâu canh

Tay em mười ngón mơn man
Vỗ về như dạo cung đàn ái ân
Phím tơ dìu dặt lâng lâng
Để anh đắm giấc mộng vàng triền miên

Dáng em gót ngọc thiên kim
Thướt tha tà áo trinh nguyên tuyệt vời
Nghiêng nghiêng bóng ngã đường mơ
Để anh thơ thẩn ngẩn ngơ sớm chiều.

5. TÌNH SẦU

Nhớ em lặng ngắm mây trôi
Thiên thu cách biệt bồi hồi xót đau
Em ơi nắng đã hoen màu
Còn đây ta với nỗi sầu miên man

Ngậm ngùi duyên kiếp dở dang
Trên hoang sơ luống điêu tàn dáng xưa
Phũ phàng bao nỗi gió mưa
Mảnh hồn xơ xác te tua rụng đầy

Lê chân sầu nặng gót giày
Bụi đường hằn vết chuỗi ngày đơn côi
Bèo trôi ngàn dặm xa xôi
Nước trôi liễu rủ bên đời tịch liêu

Chờ em chờ cũng đã nhiều
Mà xa thì vẫn muôn chiều cách xa
Đành thôi tình thoáng mây qua
Nghe chừng khuất lấp, nhạt nhòa dấu xưa

Nghẹn ngào cỏ xót xa đưa
Buồn se sợi kết cho vừa nhớ nhung
Thương ai một cõi mông lung
Nhớ ai lệ nhỏ rưng rưng sớm chiều

Bởi lòng còn gợn thương yêu
Tuy hương mùa cũ đã nhiều phôi pha
Tình tàn theo một đời qua
Trăm năm đã lỡ còn hoài vọng chi.

6. CHIỀU BUỒN

Chiều buồn rơi mấy cung đàn
Ru hời điệp khúc bàng hoàng nỗi đau
Cưu mang vết dấu tình sầu
Biệt ly xa cách ngàn thâu mịt mùng

Mưa nguồn chớp bể chập chùng
Mênh mông cỏ dại hoa rừng xót xa

Dòng đời ảo mộng bao la
Lêu bêu trong cõi ta bà điêu linh

Em về thương tiếc cuộc tình
Gương xưa soi lẻ bóng hình vấn vương
Tôi đi lạc lõng tha phương
Ôm sầu theo vết bước đường lãng du

Lối mòn đá nhỏ bụi mù
Người về thao thức luyến lưu một người
Xưa ngồi dệt những đường tơ
Sợi phương này đó, em giờ phương nao

Chiều tan chiều tắt về đâu
Bèo tan bọt sóng chốn nào hóa thân
Lửng lơ một cuộc phù trầm
Sầu bao nhiêu nữa cũng ngần ấy thôi

Hẹn nhau một kiếp xa xôi
Kiếp này đã lỡ, bên trời nhớ mong
Tình vàng như lá ngoài song
Rồi bay theo gió mùa đông não nề

Thời gian xóa vội câu thề
Không gian chôn chặt, chiều thê thiết chiều
Bồi hồi chợt nhớ cô liêu
Còn thương dáng cũ, buồn hiu hắt buồn

Gió khua mài miệt đêm trường
Mệt nhoài cơn mộng, héo hon hao gầy
Đỉnh mờ ngọn dốc sương bay
Chiều tàn như mối tình hoài thiên thu.

7. CHIỀU VƯƠNG TÌNH SẦU

Chiều buồn dạo bước về đâu
Ngẩn ngơ lòng thấy giọt sầu chơi vơi
Chiều vương bàng bạc lưng trời
Bâng khuâng cánh vạc lửng lơ về nguồn

Chiều qua song cửa vấn vương

Dạt dào kỷ niệm, nhớ thương dập dồn
Chiều sương mờ phủ ngập hồn
Nửa vầng trăng khuyết chập chờn giấc mơ

Chiều loang mây tím hững hờ
Nhạt nhòa đường cũ, ơ thờ lối xưa
Chiều nương theo lá thu đưa
Lá vàng trước gió lưa thưa lìa cành

Chiều hoen vạt nắng long lanh
Gót buồn lẻ bóng lang thang tình sầu
Chiều tan chiều tắt về đâu
Chân mây vời vợi giang đầu nhớ nhung

Chiều buông theo phím tơ chùn
Dư âm day dứt nghìn trùng xót thương
Chiều tàn vương ánh tà dương
Hoàng hôn bảng lảng sợi buồn giăng mau

Chiều mưa dằn vặt nỗi sầu
Hạt mưa róc rách lao đao phận người
Chiều buồn ghi mấy vần thơ
Tơ lòng rối rắm, vật vờ mông lung

Chiều khua cơn gió bập bùng
Bên đời hiu quạnh lạnh lùng gối chăn
Chiều theo con tạo xoay vần
Hoa trôi bèo giạt muôn phần đắng cay

Chiều thương vóc dáng hao gầy
Đêm ngày thao thức vơi đầy xót xa
Chiều khơi ký ức phôi pha
Não nề âm hưởng tình ca ngút ngàn

Chiều rơi trên mấy cung đàn
Ru hời điệp khúc rộn ràng đêm thâu
Chiều xưa thề ước thâm sâu
Chắt chiu một mối tình đầu mong manh

Chiều nay sầu đọng bên mành
Nhớ người xưa cũ năm canh nghẹn ngào
Chiều về thổn thức niềm đau
Vì sao đừng hỏi vì sao tôi buồn.

8. MỘNG BAN ĐẦU

Có những chiều thu nắng nhạt màu
Lá vàng héo úa rụng lao xao
Lá rơi từng giọt sầu tan tác
Gợi nhớ trong ta mối tình đầu

Thuở ấy ta đang tuổi mộng mơ
Đêm thường thơ thẩn ngắm sao trời
Con tim chân chính, tình chớm nở
Mạch sống tràn dâng, ngạt ý thơ

Rồi một chiều mây tím tơ vương
Dáng em thấp thoáng buổi tan trường
Áo bay phất phới theo cơn gió
Hé mở lòng ta cánh thiên đường

Và từ dạo ấy ta biết yêu
Buồn vui lẫn lộn, nhớ nhung nhiều
Giấy trắng ghi đầy tên hai đứa
Để rồi chợt thấy vẫn cô liêu

Đôi tám, yêu đương em biết gì
Thơ ngây còn quyện bước chân đi
Riêng ta sầu đã giăng đầy ngõ
Lòng nghe tràn lấp mối tình si
Hồn ta chìm đắm cõi mê say
Rực khoảng trời yêu, bóng nguyệt đầy
Em ơi nhớ quá bờ môi ấy
Trằn trọc đêm ngày hóa ngu ngây!

Em vẫn vô tình có biết đâu
Tim ta thổn thức tự hôm nào

Đôi lời tâm sự chưa dám ngỏ
Ngại ngùng e vỡ mộng ban đầu

Ngày tháng dần trôi theo áng mây
Cổng trường ta dõi bóng em hoài
Chỉ mong một nụ cười ban bố
Cho lòng vơi hết nỗi đọa đày

Ôi cuộc tình đầu quá chơ vơ
Ôm mối tương tư mãi thẫn thờ
Vì em ta đã thành thi sĩ
Nỗi niềm đem trút cả vào thơ

Rồi bỗng một hôm pháo đỏ hồng
Được tin em cất bước sang sông
Ta đem đốt hết chồng thơ cũ
Lặng lẽ nhìn em đi lấy chồng

Thế là hết đợi, hết mong chờ
Buồn dâng đẫm ướt cả vần thơ
Sao em đành nỡ sang bến ấy
Giết chết tình ta trong hững hờ

Thôi thế đành thôi đoạn tuyệt rồi
Từ đây sầu giẫm nát tim côi
Từng đêm thương tiếc tình đã lỡ
Mơ bóng hình ai tận cuối trời.

9. BẾN ĐÒ XƯA

Tôi nhớ quen em một buổi chiều
Bến đò cô quạnh, áng tịch liêu
Đường vắng thưa người chung lối bước
Chỉ nghe tiếng gió thổi hiu hiu

Em thoáng thẹn thùng bước chân mau
Ngỡ ngàng quen biết phút ban đầu
Đôi mắt mơ màng như xa cách
Ngại ngần không dám nói đôi câu

Trời bỗng mịt mù giăng phủ mây

Mưa tuôn đẫm ướt tóc vai gầy
Bước em lảo đảo theo cơn gió
Bụi đỏ, bùn trơn lấm gót lầy

Tôi xót thương người em gái thơ
Chung đường sao ngoảnh mặt làm ngơ
E dè vội với tay nâng đỡ
Hương tóc em bay dạ thẫn thờ

Rồi từng chiều tháng hạ mưa ngâu
Lối về đôi bóng vẫn bên nhau
Bàn tay tha thiết khi đưa đón
Dìu bước em sang suốt nhịp cầu

Theo tháng ngày tình đã lên ngôi
Ta đưa nhau đi nhẹ vào đời
Đường xưa ghi dấu lời thề ước
Và nguyện muôn chiều luôn sóng đôi

Non nước loạn ly nạn lửa binh
Chia tay tôi dấn bước đăng trình
Em hứa sẽ chờ tôi mãi mãi
Chinh chiến lâu ngày bỗng bặt tin
Một hôm về phép rạo rực lòng
Tìm gặp người yêu thỏa nhớ mong
Bến đò năm trước sao hoang vắng
Không gian lặng ngắt cõi hư không

Tôi ngóng chờ em đến tái tê
Bóng dáng người xưa chẳng thấy về
Hỏi ra mới biết rằng em đã
Cất bước ra đi lỗi hẹn thề

Cánh chim biền biệt cuối chân trời
Nhịp cầu gãy khúc tách lìa đôi
Lời nguyền tan tác theo mây khói
Chưa trọn tiếng yêu vội chia phôi

Nhớ khi còn chung bước sang sông
Nay đã sang ngang bước theo chồng
Thuyền hoa thay thế con đò cũ
Sông buồn ngăn cách chảy đôi dòng

Em nỡ quên người trong gió mưa
Quên cả bàn tay quen đón đưa
Để tôi sầu đắng trong nhung nhớ
Ngậm ngùi luyến tiếc cuộc tình xưa.

Chú thích: *Bài thơ này được sáng tác dựa theo ý của bản nhạc "Tôi Đưa Em Sang Sông".*

10. CÔNG VIÊN NGÀY NÀO

Công viên chiều nay sao buồn ủ rũ
Vắng em rồi đường lối cũ buồn thiu
Xác thu vàng tan tác những buổi chiều
Em ở đâu hỡi người yêu bé bỏng
Chân trời xa vẫn nghẹn ngào trông ngóng
Cánh chim bay tung cánh mỏng về đâu
Về đâu em để cay đắng tình sầu
Nhung nhớ mãi thuở cùng nhau chung bước
Khung trời mơ dạt dào mây nắng đượm
Đàn bướm tự tình ướt át hồn thơ

Hoa ân tình rạng nở thắm bờ môi
Trong khóe mắt trăng thề soi man mác

Ngập lòng ta bao lời ru tiếng nhạc
Dạo cung đàn ngào ngạt phiếm tơ trùng
Vạt nắng hồng khơi giấc mộng mông lung
Tà áo trắng thẹn thùng trong gió nhẹ
Sánh vai nhau dưới hàng me bước khẽ
Để đắm đuối nghe ve sầu cất tiếng
Bằng lăng tím đẫm hồn trong lưu luyến
Phượng vĩ đỏ hồng xao xuyến lòng ai
Hoa lá ngạt ngào hương sắc ngất ngây
Mây ngàn lãng đãng áng phai tơ trời
Ngọn gió mơn trớn thẫn thờ

Rung hàng tơ liễu rạng ngời yêu đương
Lá rơi bàng bạc bên đường

Thông già xào xạc luyến thương sao vừa
Công viên hoang lạnh chiều mưa
Vắng người em gái tình xưa úa màu

Em đi để tiếc, để sầu
Để bên song cửa canh thâu đợi chờ
Ghế đá đơn chiếc ngậm ngùi

Bóng em mờ khuất bồi hồi vấn vương
Em đi để nhớ để thương

Bên bờ liễu rũ đoạn trường tơ duyên
Ngàn trùng xa cách triền miên
Có còn luyến tiếc công viên ngày nào.

11. CHỜ EM DƯỚI CỔNG TRƯỜNG

Chờ em chờ dưới cổng trường
Dõi trông, ngóng đợi tơ vương từng chiều
Chờ em chờ cũng đã nhiều
Vẫn chưa thỏa lấp ấp yêu bóng hình

Sân trường vạt nắng tự tình
Dáng ngà tha thướt, nguyên trinh tuyệt vời
Dịu đàng duyên thắm hồn thơ
Ôm nghiêng tập vở thẫn thờ yêu đương

Áo dài trong gió vấn vương
Còn e ấp nụ gửi thương vào lòng
Vạt dài vạt ngắn bềnh bồng
Nét thon mềm mại, má hồng sắc son

Áo pha giọt nắng hoàng hôn
Tà ngơ ngẩn mắt đắm hồn tao nhân
Tóc mây quyện gió lâng lâng
Hương nồng ru giấc bâng khuâng tình sầu

Mắt nai lóng lánh ngàn sao
Bờ môi mời gọi dạt dào ngất ngây
Nụ cười hoa bướm mơ say
Vai gầy e ấp vơi đầy nhớ thương

Dưới hàng phượng vĩ ngát hương
Gót chân thanh thoát nắng vờn gió lây
Lối về day dứt lòng ai

Dáng người em gái mờ phai cuối đường

Em đi thổn thức cổng trường
Công viên hiu quạnh, tình vương miệt mài
Đành lòng tung cánh chim bay
Ôm tà áo mỏng theo mây ngàn trùng

Chân trời vời vợi mông lung
Chờ em chờ mãi, nhớ nhung sao vừa
Nghẹn ngào cỏ xót xa đưa
Nghe chừng khuất lấp dấu xưa nhạt nhòa.

12. CHỜ EM ĐẾN BAO GIỜ

Chờ em chờ đến bao giờ
Tình si, tình lỡ, tình hờ triền miên
Chắt chiu một mảnh tình riêng
Đêm mong ngày đợi, nỗi niềm chơi vơi

Ngại ngùng không dám ngỏ lời
Chỉ mong ban bố nụ cười đoái thương
Lặng thầm dõi bóng cổng trường
Ngóng trông tà áo vấn vương sao vừa

Vạt dài vạt ngắn đong đưa
Nửa bay trước gió, nửa lùa trong tim
Chờ em thổn thức lụy phiền
Quạnh hiu ghế đá công viên thẫn thờ

Chờ em đếm lá vàng rơi
Chiếc tàn, chiếc úa rối bời lòng ai
Chờ em ngày ngắn đêm dài
Chăn đơn gối chiếc miệt mài canh thâu

Chờ em nắng sớm chiều mưa
Sợi se sợi kết cho vừa nhớ nhung
Tình côi trở giấc mông lung
Bóng em mờ thoáng chập chùng đêm trăng

Chờ em da diết, bâng khuâng
Niềm thương nỗi nhớ cưu mang tình đời

Chờ em góc phố hẹn hò
Đêm trông ngày đợi, bóng người thấy đâu

Chờ em nơi bến giang đầu
Buồn theo nước chảy sông sâu hững hờ
Bến đò trống vắng ơ thờ
Chiếc cầu mấy khúc thương thời bấy nhiêu

Chờ em chờ cũng đã nhiều
Mà xa thì vẫn muôn chiều cách xa
Ngậm ngùi tình thoáng mây qua
Sầu tư bao nỗi xót xa ngút ngàn.

13. ĐÔI NGÃ CHIA LY

Đường xưa hò hẹn đã nhiều
Phố phường ghi dấu bao chiều ái ân
Đón đưa tha thiết, ân cần
Đắp xây mộng đẹp đường trần bên nhau

Mơ say một mối tình đầu
Hoa giăng ngập lối, ngạt ngào ước mơ
Ân tình dào dạt hồn thơ
Mây ngàn se kết trọn đời yêu đương

Trăng thề soi bóng bước đường
Mộng vàng thỏa giấc, vấn vương ngập lòng
Lung linh từng giọt nắng hồng
Lời thơ tiếng nhạc mặn nồng tơ duyên

Mơn man cành liễu ru mềm
Long lanh ngàn ánh sao đêm tỏa đầy
Áo em tím cả phương này
Lộng đường mây gió ngất ngay quyện hồn

Giờ đây xa cách hoài mong
Để cuộc tình lỡ long đong, ngậm ngùi
Em đi phố vắng tiêu điều
Để thương để nhớ, buồn hiu hắt buồn

Lối về ướt đẫm mưa tuôn

Hạt sầu vướng gót bước đường đơn côi
Hàng cây rũ lá bồi hồi
Vầng trăng ai xẻ làm đôi đoạn trường

Từng đêm khắc khoải sầu thương
Đong đầy giọt lệ, buồn vương nhạt nhòa
Bên song dõi ánh nguyệt tà
Để nghe thành phố xót xa trở buồn

Thẫn thờ sương khói chiều buông
Đắng cay, hờn tủi dặm trường em đi
Nghìn trùng xa cách biệt ly
Bẽ bàng đôi ngã phân kỳ luyến thương.

14. BẾN CŨ TÌNH XƯA

Nơi bến xưa cũ ngày nào
Vẫn còn ghi dấu xôn xao cuộc tình
Sông sâu in đậm bónh hình
Bên đò yêu dấu trung trinh tơ lòng

Giang đầu rạo rực ngóng trông
Vấn vương hò hẹn, chờ mong từng chiều
Qua cầu uốn khúc thương yêu
Cầu cong mấy nhịp bấy nhiêu nỗi niềm

Đò xưa nhung nhớ triền miên
Vẫn thường đưa đón luân phiên đường về
Tự tình dưới ánh trăng thề
Kề vai sánh bước đê mê chiều tà

Áo em lộng gió thướt tha
Đường trần chung bóng mặn mà mơ say
Ân tình lưu luyến vơi đầy

Giọng hò cô lái ngất ngây tình nồng

Rồi em đành đoạn sang sông
Quên người xưa cũ ân cần đón đưa
Bến đò hiu quạnh người thưa
Vắng người em gái giờ xa ngút ngàn

Lỗi thề cất bước sang ngang
Bẽ bàng đôi lứa, lỡ làng duyên xưa
Niềm thương, nỗi nhớ sao vừa
Sầu bên song cửa chiều mưa lạnh lùng

Mây ngàn giăng mắc mông lung
Bước đường lẻ bóng nghìn trùng canh thâu
Về đâu em hỡi về đâu
Làm sao nối lại nhịp cầu ái ân

Vầng trăng ai xẻ làm đôi
Đường trần ai vẽ ngược xuôi nát lòng.

15. THƠ ĐƯỜNG TÔN VINH SẮC ĐẸP PHỤ NỮ

Em xinh như dải lụa ngân hà
Tơ lụa, gấm nhung quyện thiết tha
Vạt áo gió lồng bay thánh thoát
Bờ vai tóc xoã lộng đôi tà
Bước chân mềm mại, gương đài các
Hình bóng thanh tao, dáng mượt mà
Khép nép, ấp yêu tình quyến luyến
Tim lòng xao xuyến nét kiêu sa

Em tươi như hoa thắm trong vườn
Nở nhụy đâm chồi gợi luyến thương
Mật ngọt đắm say tình ong bướm

Men nồng quyến rũ cặp uyên ương
Nắng hồng nhan sắc ươm tình tự
Gió thoảng hương yêu đượm vấn vương
Ngây ngất đào nguyên vườn ngự uyển
Tơ duyên tiên nữ chốn thiên đường

Em sáng như trăng rọi trước thềm
Ánh trăng rực rỡ tỏa trời đêm
Trăng thề lóng lánh vương tâm khảm
Sao sáng long lanh ngạt mối duyên
Say đắm giữa đêm trường mộng mị
Mơ màng trong giấc điệp êm đềm
Lung linh ngời thắm vầng tơ nguyệt
Giấc mộng trăng sao thỏa nỗi niềm

Em thoáng như mây gió bạt ngàn
Thảnh thơi, phơi phới dạo lang thang
Gió lay, mây luợn tình man mác
Mây quyện, gió vờn nỗi chứa chan
Lơ lửng chân trời mây bát ngát
Chơi vơi đồi núi gió mênh mang
Rong chơi đầu gió mây thơ thẩn
Phiêu lãng tang bồng khắp thế gian.

16. ĐÊM TRĂNG

Đêm thâu đơn chiếc bạn cùng trăng
Lấp lánh trời sao áng nguyệt vàng
Bên dải ngân hà trăng lờ lững
Gió vờn lưu luyến quyện mây ngàn

Huyễn hoặc trong đêm bóng chị Hằng
Mơ màng xây mộng đẹp gió trăng
Ước mong tình thắm duyên tơ nguyệt
Say mơ giấc điệp thoáng lâng lâng

Trăng khuya chênh chếch rọi bên thềm
Sáng trong, thanh khiết giữa trời đêm
Thanh không chìm đắm trong cô tịch
Dưới ánh trăng vơi thỏa nỗi niềm

Trăng thề thơ mộng nét lung linh
Rắc muôn ánh bạc ngát hương tình
Múc ánh trăng vàng say sưa ngắm
Để nhớ người xưa gợi bóng hình

Bến vắng đò xưa bóng đổ dài
Trăng sao thờ thẫn tiếc thương ai
Gánh trăng đổ xuống gieo sầu nhớ
Ngậm ngùi sóng nước ánh trăng gầy

Một nửa vầng trăng rủ chơi vơi
Còn nửa vầng trăng đã vỡ rồi
Đêm trường tĩnh mịch mờ trăng khuyết
Bóng trăng bàng bạc vắt ngang trời

Ánh trăng vằng vặc chốn hư không
Tình xưa vời vợi rộn tơ lòng
Đường mưa đẫm ướt sầu trăng chiếc
Buồn cùng lữ khách bước cô đơn

Mông lung nhân ảnh dưới trăng rằm
Mây trời giăng mắc ngập hồn trăng
Đêm trăng khơi động màu lưu luyến
Mỗi độ hè về nhớ bâng khuâng.

17. TRĂNG SẦU ĐÊM TRƯỜNG

Đêm thâu đơn chiếc cùng trăng
Khung trời mờ nhạt một màn tối đen
Trăng khuya chênh chếch bên thềm
Ánh trăng khuyết mạt buồn len ngập hồn

Trăng tàn vương áng hoàng hôn
Não nề rơi rụng lông bông đường đời
Trăng thề đâu để hợp đôi
Chia ly, ngăn cách chơi vơi nỗi niềm

Phòng không thao thức trong đêm
Trăng suông buông thả giọt mềm, giọt vơi
Nửa vầng trăng đã vỡ rồi
Nửa kia còn lại ngẩn ngơ đượm sầu

Dạ nguyệt vương vấn canh thâu
Miệt mài khơi động một màu luyến lưu
Ngậm ngùi gối chiếc tịch liêu
Đêm khuya giá lạnh quạnh hiu cô phòng

Trăng treo lờ lững bên song
Gợi sầu nhung nhớ nỗi lòng tình lang
Tơ vương dõi bóng chị Hằng
Mơ hoang dệt mộng gió trăng êm đềm

Cheo leo một dải trăng đêm
Vành nghiêng lẩn khuất bên rèm sầu vây
Đẫm buồn chiếc bóng hao gầy
Hạt thương, hạt nhớ trăng cài buông lơi

Trăng rơi tan tác mảnh đời
Lạnh lùng phủ kín chân trời mờ sương
Bóng hình xưa mãi vấn vương
Đêm trường tuế nguyệt nhớ thương ngút ngàn.

18. NẾU EM LÀ...

Nếu em là đóa hoa tươi
Ngạt ngào hương nhụy, rạng ngời đẹp xinh
Anh làm ong bướm tỏ tình
Vờn quanh như bóng với hình đắm say

Nếu em là một áng mây
Chân trời dịu vợi ngất ngây ánh hồng
Anh làm ngọn gió phiêu bồng
Quyện mây dệt mối tình nồng chứa chan

Nếu em là ánh trăng vàng
Đêm về rọi bóng chị Hằng trung trinh
Anh làm chú Cuội si tình
Dưới cây bày tỏ nỗi niềm mê say

Nếu em là loài chim bay
Tung cánh phiêu lãng heo may ngàn trùng
Anh làm cành lá đơm bông

Để xây tổ ấm mộng lòng bền duyên

Nếu em là chuỗi sao đêm
Tỏa ngời sắc thắm bên thềm mộng mơ
Anh làm khung cửa đợi chờ
Để em rót áng tình thơ mặn mà

Nếu em là mảnh lụa là
Thướt tha như dải ngân hà long lanh
Anh làm gió thổi bên mành
Vỗ về giấc điệp, ái ân thỏa lòng

Nếu em là biển mênh mông
Sóng vỗ mơn trớn khơi dòng triền miên
Anh làm bến đỗ con thuyền
Tình tang xuôi mái trọn niềm lứa đôi

Nếu em là dãy núi đồi
Đèo cao dốc thẳm lưng trời thênh thang
Anh làm suối thác lượn quanh
Chan hòa nước biếc non xanh tuyệt ngần

Nếu em là tiên giáng trần
Lạc đường xuống thế, địa đàng rong chơi
Anh làm lâu đài tuyệt vời
Giữ em ở lại trọn đời bên anh.

19. VẮNG EM RỒI...

Vắng em rồi đời anh như lạc lõng
Khoảng trời mơ trống vắng lúc chia phôi
Bước đường trần buồn tủi kiếp đơn côi
Lê gót lẻ nặng nỗi sầu đơn bóng

Vắng em rồi không gian như lắng đọng
Điệu thương sầu ngân đồng vọng mông lung
Dư âm xưa văng vẳng phím tơ chùn
Khung trời cũ giờ não nùng hiu quạnh

Vắng em rồi cõi lòng anh giá lạnh
Còn đâu làn hơi nồng ấm bên mình

Giăng mắc sương khuya mờ phủ bóng hình
Gió mưa đẫm ướt mảnh tình tê tái

Vắng em rồi ngày đêm dài khắc khoải
Hương yêu xưa canh cánh mãi ngập hồn
Ánh trăng tàn u uẩn vắt bên song
Giấc huyễn mộng chập chờn niềm trăn trở

Vắng em rồi con tim anh rạn vỡ
Nuối tiếc duyên tình trắc trở sầu thương
Lưu luyến dâng trào kỷ niệm vấn vương
Giọt lệ đắng đoạn trường tuôn lã chã

Vắng em rồi công viên giờ hoang dã
Cây cỏ xác xơ, mục rã, tiêu điều
Hoa phượng rơi, liễu rũ muôn chiều
Ghế đá xưa thiếu người yêu vắng vẻ

Vắng em rồi bến đò ôm bóng lẻ
Con thuyền xưa quạnh quẽ giữa trời mây
Em ngàn trùng theo vết dấu chim bay
Nơi chốn cũ sầu vây buồn man mác

Vắng em rồi cuộc tình anh tan nát
Tháng ngày trôi trong cay đắng tủi hờn
Đời không em, đời chẳng có gì hơn
Và anh mãi u hoài trong nhung nhớ.

20. CHỜ EM TRỌN ĐỜI

Tôi vẫn chờ em trọn đường trần
Kiếp đời phiêu bạt vẫn gian truân
Vẫn thường lạc lõng trong biển nhớ
Em ở phương nào có biết chăng?

Tôi vẫn đợi em bao tháng năm
Dù xa biền biệt chốn mây ngàn
Em đi để cuộc tình vụn vỡ
Để mãi bẽ bàng nỗi cách ngăn

Tôi vẫn chạnh lòng lúc sang ngang

Niềm đau dây dứt, lỗi nhịp đàn
Kẻ đấy, người đây sầu đơn bóng
Ngậm ngùi cho duyên kiếp dở dang

Tôi vẫn từng thu đếm lá vàng
Công viên trống vắng những chiều hoang
Ghế đá chơ vơ sầu quạnh quẽ
Vọng buồn ve trổi khúc ly tan

Tôi vẫn lạc loài lúc đông sang
Gió mưa giá lạnh buốt dâng tràn
Tuyết rơi phong kín đường cô lữ
Vương vấn tình côi quá muộn màng

Tôi vẫn thẫn thờ suốt năm canh
Trăng khuya vời vợi rọi bên mành
Huyễn mộng chập chờn tình chăn gối
Nỗi niềm trăn trở, giấc mơ tan

Tôi vẫn cô đơn bước dặm ngàn
Niềm đau dằn vặt lối đi hoang
Chập chờn như có em bên cạnh
Bóng hình vướng víu mãi cưu mang

Tôi vẫn miệt mài lê gót chân
Trôi dạt về đâu cõi bạt ngàn
Tình ơi chi bấy niềm đau xót
Tan tác lòng tôi, kiếp lỡ làng.

Chú thích: *Bài thơ này thuộc loại "độc vận" nghĩa là chỉ dùng một vần ở cuối những câu cần phải có vần, chẳng hạn vần "an" trong bài này.*

21. MƯA RƠI XÓM NHỎ

Hạt mưa rơi rớt triền miên
Mưa tuôn róc rách buồn tênh kiếp người
Mưa xuyên manh áo tả tơi
Gió sương buốt giá mảnh đời mong manh

Ngập ngừng qua muôn lối quanh
Vắng em xóm nhỏ vắng tanh bùi ngùi

Đường về chập chững tối thui
Màn đêm rủ bóng chôn vùi ước mơ

Mưa rơi giăng mắc chân trời
Hạt mưa tí tách chơi vơi nỗi niềm
Mưa như oán trách con tim
Giọt sầu thấm ướt cuộc tình dở dang

Mưa hắt hiu buồn mênh mang
Đượm màu tím ngắt không gian u hoài
Mưa rơi có thấu lòng ai
Võ vàng chiếc bóng canh dài nhớ mong

Hạt mưa lác đác bên song
Cô đơn quạnh quẽ, phòng không lạnh đầy
Bẽ bàng sóng gió đắng cay
Ngậm ngùi nếm giọt mưa say não nề

Phũ phàng mưa đẫm lê thê
Buồn cho duyên kiếp, ê chề xót xa
Mưa giăng mờ phủ la đà
Bóng em dần khuất, nhạt nhòa nơi đâu

Giọt mưa dày đặc ươm sầu
Nặng nề vướng gót, chao đao bước đường
Mưa rơi bao nỗi đoạn trường
Sợi thương, sợi nhớ vấn vương ngàn trùng

Đêm ngày thương nhớ mông lung
Vắng người em gái mưa tuôn nghẹn ngào.

22. MƯA RƠI TAN TÁC

(phiên bản khác)

Mưa rơi, rơi rớt triền miên
Mưa tuôn róc rách buồn tênh tình đời
Mưa rơi xuyên áo tả tơi
Hạt mưa buốt giá rã rời xác thân

Mưa rơi loang lở đường trần
Lỡ làng duyên kiếp, bẽ bàng tơ vương

Mưa rơi ly tán đoạn trường
Xuyến xao sợi nhớ, sợi thương ngập lòng

Mưa rơi quặn thắt nhớ mong
Luyến lưu theo tiếng mưa ròng xót xa
Mưa rơi mờ phủ la đà
Lệ tràn theo giọt mưa sa nghẹn ngào

Mưa rơi man mác tình sầu
Giọt mưa dày đặc một màu tái tê
Mưa rơi rả rích, lê thê
Phòng không chiếc bóng não nề tim côi

Mưa rơi rưng rức, nỉ nôi
Tiếng mưa nức nở nổi trôi kiếp người
Mưa rơi bàng bạc chân trời
Giọt sầu, giọt đắng đầy vơi nỗi niềm

Mưa rơi giăng mắc lụy phiền
Vạt mưa lay lắt cuộc tình mong manh
Mưa rơi day dứt bên mành
Tình sầu trăn trở, năm canh vắng dài

Mưa rơi bao nỗi u hoài
Ngậm ngùi nếm giọt mưa say não nề
Mưa rơi mục rã, ê chề
Tơ lòng thổn thức trăm bề đắng cay

Mưa rơi giọt ngắn, giọt dài
Sầu thương trĩu nặng vai gầy vấn vương
Mưa rơi phủ kín bước đường
Nặng nề vướng gót, phong sương dãi dầu

Mưa rơi từng giọt chao đao
Hạt mưa thấm ướt dâng trào bờ mi
Mưa rơi khóc cảnh biệt ly
Người đi kẻ ở phân kỳ, rẽ đôi

Mưa rơi khắp ngả đường đời
Lạc loài cô lữ chân trời về đâu
Mưa rơi cây cỏ hoen màu
Lá vàng héo úa, nát nhàu gió mưa

Mưa rơi tan tác sao vừa
Kiếp người tơi tả sớm trưa đọa đày
Mưa rơi có thấu lòng ai
Mưa rơi, mưa mãi thương hoài ngàn năm.

Chú thích: *Trong bài thơ này trong mỗi cặp thơ đều có chữ "mưa rơi".*

23. MAI TÔI DI...

Mai tôi đi sầu hoen đầy vạt nắng
Phương trời xa hoang vắng đẫm ngập hồn
Hạt mưa tuôn thấm ướt bước chân đơn
Sương khói tỏa giăng nẻo đường hiu quạnh

Mai tôi đi lòng gợn buồn canh cánh
Giọt thương sầu giá lạnh buốt buồng tim
Kỷ niệm về gieo day dứt triền miên
Nghe nức nở trọn niềm thương nỗi nhớ

Mai tôi đi xót xa tình trắc trở
Mối nhân duyên dang dở thuở nào nguôi
Còn đây chăng niềm lưu luyến, ngậm ngùi
Nghe đắng chát một kiếp đời nông nổi

Mai tôi đi mây ngàn vương khắp lối
Bước lạc loài trong vũng tối cô đơn
Vẫn cưu mang nỗi cay đắng, tủi hờn
Gót nặng trĩu thêm mỏi mòn thân xác

Mai tôi đi gió heo may bàng bạc
Mang yêu đương năm tháng đã u hoài
Bóng hình ai vẫn dằn vặt đêm ngày
Đường rong ruổi miệt mài trôi lạc lõng

Mai tôi đi dư âm buồn vang vọng
Cung đàn xưa trầm bổng khúc tơ vương
Man mác đâu đây tiếng nhạc đoạn trường
Nuối tiếc mãi người tình thương muôn thuở.

24. BÀI THƠ TẶNG NGƯỜI

Tôi viết bài thơ gửi tặng người
Tơ lòng gói ghém cả trời mơ
Nguồn thơ dào dạt như triền sóng
Khuấy động tơ chùng lộng biển khơi

Tôi viết bài thơ gửi tặng em
Như ngàn sao sáng rọi bên thềm
Ru giấc ngời say trong mộng đẹp
Rót tình huyễn hoặc khoảng trời đêm

Tôi viết bài thơ gửi mây ngàn
Bềnh bồng phiêu lãng giấc mơ hoang
Chở tình qua chân mây, đầu núi
Giăng mắc chân trời, đượm không gian

Tôi viết bài thơ ngạt hương đời
Lời thơ lưu luyến, thoáng chơi vơi
Gió mây bàng bạc vương màu nhớ
Quyện hồn bay khắp nẻo, muôn nơi

Tôi viết bài thơ trải nỗi lòng
Canh thâu day dứt nỗi chờ mong
Gối chăn lưu luyến tình đôi bóng
Vầng trăng vằng vặc tỏa bên song

Tôi viết bài thơ ngát tơ duyên
Đượm men tình ái, xóa ưu phiền
Cánh hoa âu yếm vờn ong bướm
Hương nhụy đắm say thỏa nỗi niềm

Tôi viết bài thơ tình chứa chan
Ngạt ngào, quyến rũ ý tuôn tràn
Ấp yêu một bóng hình mộng mị
Một mảnh trời riêng mãi cưu mang

Tôi viết bài thơ đẫm nhớ thương
Xa xôi ngàn dặm, cách đôi đường
Lời thơ da diết nương theo gió
Mang cả tình tôi khắp bốn phương.

25. MỐI TÌNH THƠ

Nàng thơ nay đã về đây
Lời thơ chan chứa, mê say tỏ bày
Trong từng nét bút vơi đầy
Tơ tình vương vấn, ngất ngây cõi lòng

Cung đàn dạo khúc nhớ mong
Nhịp thơ khoan nhặt, mặn nồng triền miên
Bướm hoa dìu dập công viên
Vườn thơ tao ngộ thỏa niềm ước mơ

Luyến trao tình thắm duyên tơ
Tình thơ tỏa khắp muôn nơi tuyệt vời
Một trời huyễn hoặc mộng mơ
Quyện vần thơ kết đôi bờ xa xăm

Người từ bến nhớ trăm năm
Giang đầu giao cảm tri âm kết tình
Vóc ngà trong nắng lung linh
Chập chờn ẩn hiện bóng hình dáng thơ

Hồn thơ khua đọng đất trời
Dạt dào nỗi nhớ, chơi vơi nỗi sầu
Nàng thơ kết nối nhịp cầu
Cùng hòa nhịp thở, chung nhau điệu vần

Ý thơ dìu dặt, lâng lâng
Mây ngàn hạc nội bâng khuâng tình đời
Nguồn thơ tuôn chảy ngàn khơi
Dòng thơ róc rách, ru hời xuyến xao

Áng thơ sưởi ấm đời nhau
Vườn thơ luôn mãi ngạt ngào hương yêu
Ái ân ngây ngất từng chiều
Khoảng trời thơ ấy chắt chiu tơ lòng

Lời thơ đắm đuối ngập hồn
Đẫm tình lữ thứ bước đường viễn du
Rộn ràng khơi giấc mộng du
Dập dồn quét lá rừng thu thẫn thờ

Hồn thơ nặng nỗi mong chờ
Hương tình quyến luyến bên bờ đẹp xinh
Nàng thơ rong ruổi, phiêu linh
Nhờ thơ bày tỏ niềm riêng tặng người.

26. LÁ THƯ TÌNH

Một lá thư tình anh đắm say
Nỗi niềm gói ghém đã đong đầy
Ấp yêu nét bút dòng mực tím
Gom trọn ân tình ngát trời mây

Tình thắm gửi trao biết bao lời
Nhớ nhung day dứt đẫm vần thơ
Hương nồng ngây ngất say giấc điệp
Điệu vần nối nhịp mối duyên tơ

Mây ngàn đan kết sợi tơ vương
Hương yêu ru giấc mộng miên trường
Dư âm xao xuyến ngàn cung bậc
Đôi đứa, đôi đường mãi luyến thương

Tâm thư chan chứa mối tình nồng
Mơn man xoa dịu nỗi chờ mong
Sưởi ấm từng chiều hong vạt nắng
Dòng thơ lãng mạn chuốc say lòng

Muôn đóa hoa yêu ngạt bến mơ
Tơ lòng vương vấn cõi mê đời
Nguyện ước ba sinh, tình tri kỷ
Gửi người em gái chốn xa xôi.

27. TÌNH DUYÊN QUA THƠ

Anh họa tình ta trong giấc mơ
Để nghe thương nhớ đến dại khờ
Để nghe tơ tưởng loang giấc điệp
Để nghe trăn trở mối tương tư

Anh tỏ duyên tình qua ý thơ

Khơi mối sầu thương lạc bến bờ
Xót vầng trăng khuyết soi hờ hững
Bàng bạc sương khuya luống thẫn thờ

Anh rót lời yêu thỏa mong chờ
Bước đường thăm thẳm nhớ bâng quơ
Man mác mây ngàn vương mái tóc
Nỗi sầu tan tác mãi giăng tơ

Anh dõi đường mây tận cuối trời
Chiều hôm lờ lững muốn ngừng trôi
Ấp yêu bảng lảng hong vạt nắng
Kẻo má thôi hồng phai sắc môi

Anh hằng thương tiếc chuyện chung đôi
Vấn vương hoa rụng xóa hương đời
Giọt đắng nhạt nhòa rơi lối mộng
Để mãi hoài mong một bóng người.

Chú thích: *Bài thơ này cũng loại độc vận với vần "ơ, ơi, ôi".*

28. NÀNG THƠ TỰ TÌNH

Đêm trăng hội ngộ nàng thơ
Ru hồn vào bến tương mơ cuối trời
Trăng thơ xao xuyến, rạng ngời
Áng thơ tỏa ngát, mộng đời thắm tô

Tơ lòng rạo rực trời mơ
Chín tầng mây kết lầu thơ tỏ tình
Nguồn thơ tuôn chảy triền miên
Ân tình dào dạt, nỗi niềm thiết tha

Lời thơ bóng bẩy, mượt mà
Ý tình phơi phới, ngân nga ngập lòng
Vần thơ âu yếm, mặn nồng
Chắt chiu bao nỗi nhớ mong đêm ngày

Vườn thơ nở nhụy mê say
Đậm đà sắc thắm, ngất ngây nỗi niềm
Điệu vần nối nhịp tơ duyên
Dòng thơ gói trọn niềm riêng tặng người

Buồng tim dao động, thẫn thờ
Sóng tình lai láng, hương đời chứa chan
Tình thơ se kết mộng vàng
Mơn man dạo khúc điệu đàn ái ân

Tiếng thơ dìu dặt, lâng lâng
Nương theo làn gió, vượt ngàn biển khơi
Hương lòng ngào ngạt, chơi vơi
Nụ tình trao gửi bao lời yêu thương

Hồn thơ man mác, vấn vương
Đưa vào giấc điệp miên trường mộng mơ
Nàng thơ quyến rũ muôn đời
Chở tình bay bổng khắp nơi địa đàng.

29. THƠ LÀ GÌ?

Thơ là tiếng nói cõi lòng
Là lời ru ngọt mặn nồng thiết tha
Thơ là cây lá đơm hoa
Cánh hoa âu yếm tình trao ngút ngàn.

Mặn mà hương nhụy chứa chan
Đượm men tình ái mơn man ngập hồn
Thơ là mật ngọt bướm ong
Ngạt ngào quyến rũ khiến lòng chơi vơi

Bướm bay tô thắm mộng đời
Cùng hoa lơi lả gọi mời tơ duyên
Thơ là trăng rọi bên thềm
Rót tình đắm đuối vơi niềm nhớ mong

Vầng trăng soi sáng bên song
Tơ vương đôi bóng thỏa lòng gối chăn
Thơ là gió núi mây ngàn
Bềnh bồng phiêu lãng cưu mang tình đời

Chở tình bay khắp muôn nơi
Hồn thơ theo gió ru hời ngất ngây
Thơ là sương khói mây bay

Vi vu lờ lững heo may ngàn trùng

Áng mây vằng vặc mông lung
Chân trời giăng mắc nhớ nhung bạt ngàn
Thơ là vạt nắng lang thang
Dõi theo đôi bóng tình nhân miên trường

Tia hồng nồng ấm vấn vương
Đẫm hồn lữ thứ bước đường mơ hoa
Thơ là tiếng nhạc ngân nga
Là muôn điệp khúc chan hòa khắp nơi

Dư âm man mác hương đời
Cung đàn trổi nhịp bồi hồi xuyến xao
Thơ là dòng suối ngọt ngào
Nguồn thơ tuôn chảy dâng trào ước mơ

Vượt ngàn sông núi biển khơi
Sóng tình lai láng thẫn thờ đắm say
Thơ là đàn én vờn bay
Dập dìu sải cánh trời mây rộn ràng

Líu lo ca hót miên man
Họp bầy ríu rít gian trần nao nao
Hồn thơ thi vị dạt dào
Tình thơ lai láng xôn xao nỗi niềm

Ý thơ rạo rực trong tim
Nhờ thơ bày tỏ tình riêng tặng người.

30. SÂN GA TIỄN EM

Tiễn em đi một buổi chiều
Sân ga quạnh vắng đìu hiu lạnh đầy
Nghẹn ngào giây phút chia tay
Người đi, kẻ ở vơi đầy nhớ thương

Tay cầm tay luống đoạn trường
Tiễn đưa, ly biệt lòng vương vấn lòng
Xiêu xiêu đôi bóng ngập ngừng
Luyến lưu bịn rịn, rưng rưng lệ tràn

Nói chi giờ cũng muộn màng
Còi tàu giục giã ngân vang não nùng
Đưa em về cõi mông lung
Về nơi đầu gió ngàn trùng chân mây

Giờ đây đôi ngả sầu vây
Đắng cay day dứt chuỗi ngày nhớ mong
Nơi em dõi ngắm trăng suông
Một mình giá buốt bên song ngậm ngùi

Vọng buồn đẫm giọt sầu vơi
Phòng không chiếc bóng nhớ người thân yêu
Nơi anh phố vắng quạnh hiu
Công viên ghế đá buồn thiu bên đời

Miệt mài đếm lá vàng rơi
Đếm trong sâu thẳm dòng thơ chảy buồn.

31. SÂN GA TIỄN BIỆT

Có một chàng trai tiễn người yêu
Sân ga quạnh quẽ thoáng tiêu điều
Phút giây ly biệt sầu tê tái
Ngậm ngùi ga vắng nỗi cô liêu

Ngập ngừng đôi bước nhỏ nghiêng xiêu
Nắm chặt tay nhau chẳng nói nhiều
Mắt lệ nhòa nhìn nhau lần cuối
Để rồi thương nhớ mãi muôn chiều

Một người ở lại, một người đi
Đường trần đôi ngã lúc phân kỳ
Mưa rơi thấm ướt lòng đôi lứa
Như lệ tuôn tràn đẫm ướt mi

Buồn gì hơn giây phút chia tay
Hồi còi vang vọng tiếng ai hoài
Con tàu dần khuất trong sương khói
Đưa người xa thẳm cuối trời mây

***

Có một cô gái tiễn chàng trai
Chẳng nói năng chi chỉ thở dài
Mắt buồn thấm nhuộm chiều hoang vắng
Sân ga lặng lẽ đượm sầu vây

Còi tàu giục giã phút chia ly
Cầm tay lưu luyến nói năng gì
Sao trách người đi vì nợ nước
Cố ngăn dòng lệ, nén sầu bi

Thân trai đành hiến cho núi sông
Tạm biệt người yêu cay đắng lòng
Về đâu anh hỡi chiều biên giới
Chiếc bóng bên trời trải nhớ mong

Sân ga ngày tháng ngóng chờ ai
Dõi bóng người yêu vẫn miệt mài
Người đi biết bao giờ trở lại
Tan tác nào hơn ở chốn này.

32. TÌNH MÃI ĐƠM BÔNG

Tặng em một đóa hoa yêu
Gom niềm nhung nhớ chắt chiu tháng ngày
Mảnh tình gói ghém đong đầy
Nương nhờ ngọn gió, đường mây gửi người

Cánh hoa khoe sắc rạng ngời
Ấp yêu bày tỏ ngàn lời yêu đương
Nụ hoa e ấp vấn vương
Miên man quấn quít tình trường thâu đêm

Hương yêu rạo rực bên thềm
Rộn ràng giấc điệp thỏa niềm ước mơ
Nhụy hoa nồng thắm, chơi vơi
Khẽ khàng rót nhẹ buông lơi vào hồn

Ngạt ngào tựa một nụ hôn
Ngất say, đắm đuối thỏa lòng tình nhân

Sắc hoa vương vấn đường trần
Tiếng lòng trỗi nhịp cung đàn ái ân

Sợi tình se kết điệu vần
Như làn gió thoảng lâng lâng nỗi niềm
Hương hoa đượm thấm, vững bền
Giọt dài, giọt ngắn ru mềm nhớ mong

Dáng hoa lãng mạn say lòng
Vườn hoa quyến rũ bướm ong gợi tình
Nhánh hoa trước gió rung rinh
Luyến lưu gợi giấc trung trinh mộng vàng

Hồn hoa khuấy động mơn man
Dạt dào giăng chốn mây ngàn thinh không
Tặng hoa cho thỏa chờ mong
Cho tình vẫn mãi mặn nồng tháng năm.

33. LỖI HẸN CÂU THỀ

Em mới hẹn thề chỉ yêu tôi
Mà nay sao vội chóng quên rồi
Lời yêu mỏng mảnh như mây khói
Ước nguyền chỉ để thoáng đầu môi

Nhớ xưa còn sánh bước chung đôi
Nay đã sang sông nỡ quên người
Bàn tay đưa đón giờ xa cách
Bến đò hiu quạnh một mình tôi

Líu ríu đêm thâu tiếng thẫn thờ
Chạnh buồn song cửa ánh sao rơi
Trăng khuya dằn vặt hồn trăn trở
Đau nhói tim lòng bóng hình mơ

Cuộc tình dang dở lắm nổi trôi
Để se sợi nhớ thắt lưng trời
Để vương u uẩn chiều loang lối
Để nghe cay đắng luống tả tơi

Tôi cứ nhủ lòng phải quên thôi

Chuyện xưa còn giữ được mấy hồi
Mà sao ánh mắt buồn vời vợi
Mà sao ngấn lệ cứ tuôn rơi

Tôi cứ trách thầm quá dại khờ
Cớ sao ngờ nghệch, thật ngây thơ
Đường vào tình yêu sầu bao nỗi
Là chết trong lòng lúc chia phôi

Ngậm ngùi cạn chén rượu ly bôi
Em đi biền biệt chốn xa vời
Có thầm nghĩ đến người xưa ấy
Xót xa, ngao ngán cuộc tình đời

Thôi thế đành thôi đoạn tuyệt rồi
Tình nghĩa đôi ta chỉ thế thôi
Đường xưa lối cũ không em cạnh
Đơn chiếc dặm trường mối tình côi.

Chú thích: *Bài thơ này cũng loại độc vận với vần "ơ, ơi, ôi".*

34. NỖI BUỒN CHIA LY

Buồn nào hơn những cảnh chia ly
Chia tay bịn rịn lúc phân kỳ
Người đi một mảnh hồn tan nát
Kẻ đứng nhìn theo lệ ướt mi

Sân ga quạnh quẽ tiễn đưa nhau
Còi tàu giục giã gợi thêm sầu
Đưa người biền biệt về xa thẳm
Vạn nẻo đường đời biết về đâu?

Dáng gầy mờ khuất, mưa ướt vai
Hạt mưa vướng víu buớc lạc loài
Vương gót chân buồn hoa tơi tả
Liêu xiêu bóng nhạt cuối đường mây

Lối cũ mây giăng gió rít sầu
Công viên hiu quạnh chạnh lòng đau
Phố vắng người xưa buồn da diết
Tình đã bay đi luống nghẹn ngào

Giấc mộng trăm năm tưởng bền lâu
Biệt ly giờ giẫm nát tim sầu
Tiếc thương tình Ngưu Lang, Chúc Nữ
Sụt sùi, lã chã giọt mưa ngâu

Người đi để lại một mình ta
Khắc khoải canh thâu bóng nguyệt tà
Trằn trọc đêm trường ôm gối chiếc
Trăng tàn đơn khuyết rủ xót xa

Chim oanh lẻ bạn khóc cô phòng
Cánh nhạn xa bầy, kiếp lông bông
Tơ duyên tan tác theo mây gió
Cuộc tình trôi giạt chốn hư không

Phân ly cay đắng trải ngập lòng
Kẻ ở nơi này vẫn đợi mong
Người nơi bến đó luôn hoài vọng
Ngấn lệ mịt mờ dõi mắt trông

Cung đàn lỗi nhịp phút chia tay
Tơ chùn vụn vỡ nỗi đọa đày
Dư âm thổn thức niềm xa cách
Dật dờ quặn thắt mãi đêm ngày

Thôi thì mưa cứ hãy mưa mau
Xóa dấu tình xưa buổi ban đầu
Hai người hai ngã sầu ly biệt
Trọn đời mang mãi nỗi niềm đau.

35. EM ĐÃ CHO TÔI...

Em đã cho tôi tuổi đôi mươi
Trong trắng thơ ngây, nét rạng ngời
E ấp tơ lòng vừa chớm nở
Tình mộng ban đầu đã lên ngôi

Em đã cho tôi cánh hoa đời
Hương thơm ngào ngạt thoáng chơi vơi
Dập dìu, ngây ngất tình ong bướm

Nhịp tim rung động lửa tình khơi

Em đã cho tôi một nụ cười
Nở rộ tim lòng khiến ngẩn ngơ
Bờ môi nồng cháy, hồn say đắm
Nụ hôn trao gửi chứa chan lời

Em đã cho tôi khung trời thơ
Thướt tha mây lụa phủ sao mờ
Rạo rực nắng hồng vương khắp nẻo
Mơn man khúc nhạc vọng ru hời

Em đã cho tôi niềm ước mơ
Đưa vào giấc mộng thỏa mong chờ
Vui vầy phong nguyệt đường mây gió
Lạc lối cung trăng thật tuyệt vời
Em đã cho tôi lời hẹn hò
Ân tình tri kỷ đẹp lứa đôi
Bên nhau tìm đến miền đất hứa
Thiên đàng hạnh phúc mộng đầy vơi

Em đã cho tôi những tình thơ
Đan tay se kết sợi tơ trời
Vần thơ chan chứa niềm son sắt
Lâu đài tình ái thắm duyên tơ

Em đã cho tôi trọn cuộc đời
Trăm năm đầu bạc vẫn bền đôi
Nguyện thề chung thủy tròn ước hẹn
Dương trần sánh bước, em với tôi.

Chú thích: *Bài thơ này cũng loại độc vận với vần "ơ, ơi, ôi".*

36. TÔI YÊU SAY ĐẮM

Tôi yêu, yêu hết những gì
Khiến lòng mang mối tình si đêm ngày
Rộn ràng khua giấc mộng đầy
Cho hồn thơ thẩn, miệt mài tơ vương

Tôi yêu giọng hát luyến thương
Mơ màng vọng tiếng thùy dương đôi bờ

Lời ca thánh thót ru hời
Đưa hồn lạc đến bến mơ nhiệm mầu

Tôi yêu môi tím khát khao
Bờ môi tươi thắm, đẫm trào hây hây
Nụ hôn nồng thắm, ngây ngây
Miệng cười chan chứa, đắm say men tình

Tôi yêu hơi thoảng bên mình
Đượm hương ngào ngạt thỏa niềm ước mơ
Lâng lâng giấc điệp thẫn thờ
Đưa vào cõi mộng dật dờ thâu đêm

Tôi yêu suối tóc nhung huyền
Mây ngàn kết tụ, bồng bềnh gió lay
Tóc thề loả xoả bờ vai
Đê mê sợi ngắn, sợi dài buông lơi

Tôi yêu ánh mắt đợi chờ
Đêm trăng soi bóng mặt hồ lung linh
Làn thu ba gợn rung rinh
Để tôi lặn ngụp sóng tình triền miên

Tôi yêu chiếc áo quê mình
Bà ba mộc mạc đẫm tình nước non
Yêu sao chiếc áo thân thương
Vạt dài, vạt ngắn tơ vương đêm ngày

Đôi tà e ấp bay bay
Phất phơ trong gió, ngất ngây cõi lòng
Mơn man áo lụa Hà Đông
Lụa là mờ khép đường cong tuyệt vời

Sợi tình đan kết tơ trời
Sợi thương, sợi nhớ, mộng mơ từng chiều
Tôi yêu vóc dáng yêu kiều
Bóng hình thon thả, mỹ miều, đoan trang

Thơ ngây áo trắng dịu dàng
Bước chân thánh thoát, nhẹ nhàng đường mây
Điệu đàng, lả lướt hình hài
Tựa như nhành liễu mảnh mai soi mình

Trang đài gót ngọc thiên kim
Thướt tha tà áo trinh nguyên rạng ngời
Nghiêng nghiêng bóng ngã đường mơ
Để tôi thơ thẩn, ngẩn ngơ sớm chiều.

37. TÌNH THẮM DUYÊN TƠ

Duyên tình thắm thiết tỏa trời mây
Ái ân xao xuyến, vấn vương đầy
Dư hương ngây ngất hồn đắm đuối
Quấn quít đời nhau cõi mộng này

Công viên tình tự trọn niềm mơ
Vườn yêu hò hẹn thỏa mong chờ
Nhụy hoa ngào ngạt dâng phơi phới
Hương tình dào dạt thắm không ngơi

Thoang thoảng hoa lòng ngát hương trinh
Du dương điệu nhạc dậy suối tình
Buồng tim rạo rực chưa ngừng đập
Cháy bừng trong vạt nắng thủy tinh

Gửi hồn theo những cánh chim bay
Mây ngàn gió núi động mi gầy
Bướm hoa quyến rũ lòng say đắm
Thỏa tình trăng gió lộng đường mây

Sánh vai chung bóng mãi muôn chiều
Thuyền tình neo chặt bến mơ yêu
Bước đường đưa lối miền tiên cảnh
Thiên thai huyễn mộng thả hồn phiêu

Ru đời trong giấc điệp đắm say
Trời sao lóng lánh, ánh trăng đầy
Canh thâu hòa nhịp nồng âu yếm
Cùng chung ca khúc mộng sum vầy

Thơ tình đan kết sợi tơ vương
Dòng thơ lai láng khúc nghê thường
Tri âm nối nhịp cầu giao cảm
Điệu vần gắn bó chuỗi yêu thương

Tình mãi bền lâu suốt đường trần
Bên nhau muôn thuở, dạ sắt son
Hạnh phúc lên ngôi ngời sắc thắm
Lâu đài tình ái mặn duyên nồng

Yêu đương hứa hẹn được lâu dài
Trăm năm đầu bạc vẫn mê say
Thề ước ba sinh, tình tri kỷ
Vĩnh hằng giai ngẫu chẳng phôi phai

Nguyện sẽ dìu nhau đến cuối đời
Dẫu ngàn xa cách chẳng hề vơi
Trọn kiếp giữ tròn câu nghĩa nợ
Để cuộc tình duyên mãi thắm tươi.

38. EM ĐI RỒI...

Em đi rồi để đời anh trôi nổi
Kiếp lạc loài rong ruổi giữa đường mây
Tìm em đâu trên vết dấu chim bay
Để nuối tiếc đọa đày hồn hoang hoải

Em đi rồi ngày đêm dài khắc khoải
Hương yêu xưa canh cánh mãi ngập lòng
Ánh trăng tàn u uẩn vắt bên song
Giấc huyễn mộng chập chờn niềm trăn trở

Em đi rồi buồng tim anh nức nở
Nỗi cách ngăn rạn vỡ giấc mơ xưa
Hạt mưa rơi mặn đắng biết sao vừa
Như giọt lệ khóc tình sầu đơn bóng
Em đi rồi đời anh như lạc lõng
Điệu thương sầu day dứt vọng mông lung
Dư âm xưa văng vẳng phím tơ chùng
Khung trời cũ giờ não nùng hiu quạnh

Em đi rồi không gian buồn giá lạnh
Khoảng trời mơ u ám lúc chia phôi
Bước đường trần lủi thủi mãi không thôi
Hồn đơn chiếc giữa dòng đời nghiệt ngã

Em đi rồi công viên giờ hoang dã
Cây cỏ xác xơ, mục rã tiêu điều
Hoa lá rụng rơi tàn tạ muôn chiều
Ghế đá xưa vắng người yêu buồn tẻ

Em đi rồi bến đò ôm bóng lẻ
Con thuyền xưa quạnh quẽ lặng lờ trôi
Dòng sông buồn dâng sóng vỗ liên hồi
Chốn hẹn hò nay đơn côi hoang vắng

Em đi rồi cuộc tình ta tan nát
Tháng ngày trôi trong cay đắng tủi hờn
Đời không em đời chẳng có gì hơn
Và anh mãi u hoài trong nhung nhớ.

39. NUỐI TIẾC CUỘC TÌNH LỠ

Nuối tiếc làm gì cuộc tình qua
Hương yêu nồng thắm đã phai nhòa
Còn đâu giây phút thần tiên đó
Tâm sự giãi bày nỗi xót xa

Chút thương, chút nhớ, chút chờ mong
Hình bóng người xưa vắng não lòng
Xa cách rồi tìm chi vô vọng
Biệt ly tan tác lạnh sầu đông

Một nửa hồn tôi đánh mất rồi
Một nửa hồn kia vẫn đơn côi
Phòng không, gối chiếc đời hiu quạnh
Ái ân rã mộng chẳng thành đôi

Tơ vương thổn thức lệ buồn rơi
Trách ai sao lại quá hững hờ
Vì trót yêu người thành khờ dại
Tự hỏi lòng sao mãi ngu ngơ

Ngày vắn, đêm sâu thức canh dài
Chuốc những giọt nồng uống chén say
Men nào xóa hết niềm chua xót
Để mối sầu vây vẫn đọa đày

Con đường tình vướng víu chông gai
Trắc trở lòng đau bước lạc loài
Phận bạc khiến xui đời trôi nổi
Trọn kiếp cưu mang nỗi đắng cay

Niềm thương, niềm hận với niềm sầu
Dòng đời oan nghiệt lắm buồn đau
Bấy chầy mưa gió tình vụn vỡ
Tủi hờn sao nỡ dối lừa nhau

Tơ duyên những tưởng mãi bền lâu
Giữa đường đứt gánh, gãy nhịp cầu
Vấn vương, nuối tiếc cuộc tình lỡ
Duyên nợ đành thôi hẹn kiếp sau.

40. CHUYỆN TÌNH BUỒN

Em đành cất bước sang ngang
Vỡ tan mộng đẹp, lỡ làng duyên xưa
Luyến lưu, nuối tiếc sao vừa
Sầu bên song cửa chiều mưa lạnh lùng

Trăng tàn rọi ánh mông lung
Thẫn thờ soi bóng bước đường đơn côi
Vầng trăng ai xẻ làm đôi
Đường trần ai vẽ ngược xuôi nát lòng

Lối về ướt đẫm mưa tuôn
Phòng không gối chiếc buồn hiu hắt buồn
Từng đêm khắc khoải sầu thương
Đong đầy giọt lệ vấn vương nhạt nhòa

Bẽ bàng tình thoáng mây qua
Chia ly, ngăn cách xót xa ngút ngàn
Ngậm ngùi số kiếp dở dang
Nửa đêm thức giấc bàng hoàng nhớ nhau

Chuyện tình sao lắm thương đau
Trôi theo dòng nước sông sâu hững hờ
Bến đò trống vắng thưa người

Mảnh hồn quạnh quẽ giữa trời bơ vơ

Em đi đành đoạn ơ thờ
Để thương để nhớ sầu vơi đọa đày
Cuộc tình đã chết từ đây
Duyên tình chưa trọn kiếp này mất nhau.

41. CHIẾC ÁO DÀI VIỆT NAM

Áo dài nước Việt thân yêu
Mang hồn dân tộc mỹ miều, đẹp xinh
Dịu dàng chiếc áo nguyên trinh
Điệu đàng thon thả, bóng hình mảnh mai

Trắng trong, hiền dịu ngất ngây
Thướt tha tà áo đắm say cõi lòng
Lượt là áo lụa Hà Đông
Rạng ngời gấm vóc non sông vẹn thề

Tóc dài thả gió lê thê
Vóc ngà lả lướt, đê mê gót hài
Áo nương theo gió vờn bay
Chở tà áo mỏng chân mây, cuối trời

Phất phơ vạt áo thảnh thơi
Muôn thu vằng vặc chơi vơi ngập hồn
Áo ôm dáng ngọc thon thon
Như cành liễu rũ bên sông soi mình

Hai phần cánh mộng lung linh
Chập chờn quyến rũ, đẫm tình quê hương
Chắt chiu tà áo vấn vương
Nửa e ấp gợi, nửa sờn lòng ai

Áo ươm giọt nắng đong đầy
Ửng đôi má đỏ hây hây gọi mời
Tự tình chiếc nón bài thơ
Vành che thò thẹn, thẫn thờ tao nhân

Áo lồng bao nỗi bâng khuâng
Để ai lóng ngóng bước chân ngập ngừng

Áo xanh quyện lá sân trường
Áo vàng óng ả nhụy hương cúc vàng

Áo màu cuống quýt ngỡ ngàng
Lối về nao nức, rộn ràng mông lung
Lạc vào huyễn mộng chập chùng
Đôi tà vướng víu bước đường mộng mơ

Vinh danh chiếc áo tuyệt vời
Thiết tha kỷ niệm, ngàn đời thương yêu.

42. ÁO TRẮNG THƠ NGÂY

Áo trắng một thời thật nên thơ
Trắng trong, thanh khiết ngất ngây đời
Thướt tha chiếc áo hồn sông núi
Xao xuyến lòng tôi mãi chẳng vơi

Áo trắng tinh khôi tỏa ngát trời
Sợi mềm tơ lụa quyện mây trôi
Nghiêng nghiêng bóng ngả theo vạt nắng
Đường chiều dáng đổ, gót buông lơi

Áo trắng mơn man tà ngắn dài
Mây ngàn kết tụ gió lay lay
Ấp yêu khép nép niềm tâm sự
Gói trọn ân tình, nỗi đắm say

Áo trắng thon thon dáng ngọc ngà
Mảnh mai nhành liễu nét kiêu sa
Cánh mỏng chập chờn hoen khóe mắt
Đắm đuối, đê mê dải lụa là

Áo trắng trinh nguyên lộng tuổi thơ
Chưa biết yêu ai vẫn đợi chờ
Tình trường trong trắng chưa hoen bụi
Thơ ngây tuổi ngọc mộng bâng quơ

Áo trắng chứa chan tình mặn nồng
Phơi phới hương yêu thỏa bướm ong
Quyến rũ ngập hồn nghe rạo rực

Đôi tà phất phới chuốc say lòng

Áo trắng vờn bay trước cổng trường
Mỗi chiều tan học thoáng tơ vương
Dõi theo vạt áo màu lưu luyến
Vướng víu đường đi suốt dặm trường

Áo trắng dịu dàng gợi nhớ thương
Để khơi mộng mị suốt đêm trường
Lung linh tà áo bên song cửa
Thẫn thờ ru giấc mộng nghê thường

Áo trắng rộn ràng thỏa mộng mơ
Duyên xưa tiền kiếp vẫn mong chờ
Áo bay se kết tình muôn thuở
Điệu đàn thắm thiết vọng ngàn khơi

Áo trắng muôn thu nét tuyệt vời
Cõi lòng dào dạt ngát hồn thơ
Cho tôi vài sợi tơ trên áo
Để viết bài thơ gửi tặng người.

43. MỐI TÌNH THỦY THỦ HAY MỘNG HẢI HỒ

Em có nghe khúc tình ca biển gọi
Biển tình dâng vời vợi nhói tim anh
Và có nghe hơi thở biển mong manh
Như vỗ về và dỗ dành thơ thới

Theo dòng nước tuôn trào bao nỗi nhớ
Nhớ người yêu muôn thuở vẫn đợi chờ
Con tàu anh giờ xa thẳm bến bờ
Đang lướt sóng trên ngàn khơi biển cả

Đời thủy thủ xuôi trăm miền, bến lạ
Chí tang bồng hồ thỉ thỏa trùng dương
Kiếp giang hồ phiêu bạt khắp muôn phương
Vui mộng đẹp vượt dặm trường hồ hải

Bước hải hành xa xôi miền quan tái
Đem yêu thương vào lòng biển cả mênh mông

Biển đẹp nên thơ khơi mơ ước viển vông
Gió mát trăng thanh khiến lòng thêm phơi phới

Sông nước bao la, mênh mang tình thế giới
Tinh tú trời cao rực rỡ ánh sao đêm
Đốm hỏa châu rơi lóng lánh như mắt em
Vầng trăng vằng vặc khẽ ru mềm giấc mộng

Con tàu anh vẫn lênh đênh triền sóng
Ngọn sóng xô theo biển động vơi đầy
Biển nhớ ai biển trầm mặc u hoài
Không trung tĩnh lặng sầu vây man mác

Hải âu xoải cánh trên lưng con sóng bạc
Rặng phi lao buông tiếng hát mông lung
Bọt nước tan trong giông bão chập chùng
Ngàn hoa biển xác vỡ tung tơi tả

Tàu chòng chành, lắc lư trên biển cả
Lúc triều cường dạt nghiêng ngả liên hồi
Nước biển mặn, đắng chát mãi đầu môi
Hồn u uẩn nỗi xa xôi cách trở

Thuyền xa bến lòng thuyền như rạn vỡ
Thương cuộc tình trôi nổi kiếp phong ba
Đêm nằm nghe sóng vỗ từng lớp xa
Ru điệp khúc ngân nga sầu lắng đọng

Ngày mai sóng êm đưa tàu về bến mộng
Đẹp ngày vui hết trông ngóng tháng ngày
Nhặt hoa biển làm quà cưới trao tay
Niềm hạnh phúc tràn đầy trong nắng mới.

44. GIẤC MỘNG THIÊN THAI

Đêm qua đắm giấc mộng thường
Bỗng dưng hồn dậy yêu đương gợi tình
Hương yêu rạo rực bên mình
Chập chờn, mờ ảo bóng hình vấn vương

Tưởng chừng lạc chốn thiên đường

Không gian trỗi khúc nghê thường đắm say
Thẫn thờ thỏa giấc liêu trai
Ru hồn bay bổng tầng mây tuyệt vời

Dạt dào tình ngát duyên tơ
Má hồng hạnh ngộ ước mơ đêm ngày
Bồng lai tiên cảnh là đây
Phong vân đưa lối thiên thai nhiệm mầu

Đắm say giấc mộng trăng sao
Đường mây thánh thoát tiêu dao thỏa lòng
Thượng uyển cỏ lạ, hoa nồng
Sắc hương lai láng ngập hồn chơi vơi

Vườn đào chín mộng trời mơ
Mặn mà, quyến rũ về nơi địa đàng
Tiên nga lơi lả động vàng
Lụa là hư ảo, mỏng manh gợi đầy

Rượu tiên men thấm ngất ngây
Bao nàng cung nữ chuốc say đêm ngày
Lâu đài tình ái lên ngai
Si mê cung thẳm, non đoài, suối mơ

Hồng đào mơn mởn đón mời
Bướm hoa e ấp đợi chờ trao duyên
Đào nguyên đắm đuối triền miên
Giao bôi loan phượng, thuyền quyên anh hào

Cõi tiên Lưu Nguyễn lạc vào
Lương duyên giai ngẫu tình trao trọn đời
Mơ màng giấc điệp se tơ
Chìm trong hạnh phúc thẩn thơ đêm trường

Bỗng đâu gió động bên song
Giật mình tỉnh giấc nỗi lòng xuyến xao.

45. MẢNH TÌNH CÔ LỮ

Vạt nắng chiều rơi luống ngậm ngùi
Mây ngàn giăng mắc thoáng chơi vơi

Bước đường cô lữ thân mòn mỏi
Gió rét mưa tuôn buốt rã rời

Mộng lòng day dứt đợi người mơ
Hương xưa quặn thắt nỗi mong chờ
Vương bóng hình ai chiều loang lở
Biền biệt chân mây chiếc bóng đời

Ngóng dõi đường mây tận cuối trời
Chiều hôm bàng bạc muốn ngừng trôi
Giọt đắng nhạt nhòa rơi lối cũ
Để mãi hoài mong một bóng người

Sợi thương, sợi nhớ mãi đầy vơi
Biệt ly dằn vặt trọn kiếp người
Gối chiếc, chăn đơn buồn vời vợi
Đêm thâu, ngày vắn giọt sầu rơi

Thổn thức hồn thơ, tiếng ru hời
Điệu đàn thương tiếc, phím cung lơi
Thanh âm vang vọng niềm thương nhớ
Gợi khúc mơ hoang, mộng nửa vời

Tan tác tình trong cõi mê đời
Xót những tàn phai dạ ngẩn ngơ
Mịt mùng ngàn dặm xa cách trở
Kẻ đấy, người đây tận cuối trời.

46. VINH DANH NGÀY LỄ TÌNH YÊU

Tặng em một đóa hoa hồng
Niềm thương gửi trọn cõi lòng chắt chiu
Vinh danh ngày lễ tình yêu
Cánh hoa âu yếm, mỹ miều, đẹp xinh

Ngất ngây ong bướm thỏa tình
Hồn thơ trong nắng lung linh rộn ràng
Tháng hai quyến rũ tình nhân
Thiên đường mở ngỏ, mộng trần đê mê

Thủy chung ghi khắc câu thề

Duyên tình đằm thắm, muôn bề đắm say
Hẹn hò quyến luyến đêm ngày
Mộng vàng trở giấc dâng đầy ước mơ

Tương giao se kết đôi bờ
Nụ hôn nồng cháy trao lời yêu thương
Ân tình day dứt miên trường
Phấn hương hò hẹn, mộng thường mê ly

Cưu mang một mối tình si
Nỗi niềm tơ tưởng, thầm thì bâng quơ
Trung trinh năm tháng đợi chờ
Nhớ nhung nung nấu vần thơ mặn nồng

Hạt tình nở nhụy đơm bông
Ái ân chan chứa, hoa lòng mến trao
Nhân duyên tha thiết, dạt dào
Trọn đời sánh bước bên nhau ân cần

Hương yêu đượm ngát đường trần
Hoa đăng ngập lối, lâng lâng cung đàn
Dư âm xao xuyến khẽ khàng
Tơ lòng vương mối tào khang ước nguyền

Nhân ngày thánh lễ Valentine
Hẹn thề chung thủy, vẹn tình lứa đôi.

47. VINH DANH TÌNH MẪU TỬ

Hỡi người mẹ hiền yêu dấu ơi
Nếu có người phụ nữ nhất trên đời
Ơn sâu nghĩa nặng như sông núi
Đó là bà mẹ Việt Nam tôi

Lòng mẹ như nước chảy trong nguồn
Giàu lòng nhân ái, rộng bao dung
Vòng tay dào dạt tình chan chứa
Lời ru tha thiết ngát niềm thương

Nhọc nhằn thân mẹ sớm hao mòn
Một nắng hai mưa dáng héo hon

Áo rách hằn sâu đời lam lũ
Quên thân mình vất vả sớm hôm

Gian truân vàng vỡ chẳng nao lòng
Lặn lội thân cò tát biển Đông
Tháng năm nhẫn nhục nuôi đàn trẻ
Tình mẹ thương con thật mênh mông

Gió sương không quản tấm thân gầy
Gánh vác trăm bề nặng trĩu vai
Dãi dầu bạc trắng màu tóc rối
Lưng còng mòn mỏi tháng năm dài

Ngậm ngùi số kiếp, cảnh phòng không
Buôn thúng bán bưng để thay chồng
Gánh đời mẹ quẩy không than vãn
Chung thủy một lòng, dạ sắt son

Quê hương binh lửa, khói mịt mờ
Giọt lệ mẹ sùi sụt đầy vơi
Trải bao cuộc bể dâu, hưng phế
Khóc cười theo vận nước nổi trôi

Nhân ngày Lễ Mẹ khắp nơi nơi
Vinh danh gương phụ nữ rạng ngời
Xin được tỏ bày lòng hiếu thảo
Tri ân tình mẫu tử đời đời.

48. NHỚ MÁI TRƯỜNG XƯA

Gió ơi cho nhắn vài câu
Gửi niềm tâm sự nỗi sầu khôn nguôi
Bao năm xa cách ngậm ngùi
Nhớ ngôi trường cũ, nhớ người thân yêu

Taberd nay hẳn tiêu điều
Nguyễn Du thanh vắng đìu hiu chạnh lòng
Quán hàng Bưu điện còn không?
Thánh đường cô quạnh mênh mông lạnh đầy

Nhớ nhung day dứt đêm ngày

Khung trời hoa mộng thơ ngây thuở nào
Bạn bè tản mác phương nao
Buồn vui kỷ niệm bên nhau vui đùa

Nhớ thời niên thiếu xa xưa
Quãng đời bay bướm say sưa rộn ràng
Nhớ con đường ngập nắng vàng
Ngày ngày cắp sách tung tăng đến trường

Nhớ bao hình bóng thân thương
Nhớ thầy, nhớ bạn, vấn vương dạt đào
Chập chờn trong giấc chiêm bao
Trường xưa chốn cũ nghẹn ngào ghé thăm

Bồi hồi trước cổng dừng chân
Trường nay còn đó, người thân đâu rồi
Thính trường vắng lặng chơi vơi
Ghế bàn vẫn đấy, bóng người thấy đâu

Bảng đen, phấn trắng phai màu
Tiếng thầy văng vẳng dâng trào nhớ thương
Tóc thầy giờ đã điểm sương
Nhạt nhòa ký ức học đường tuổi thơ

Tiếng cười tuổi trẻ mộng mơ
Hồn nhiên vui sống bây giờ còn đâu
Sân trường vẳng tiếng ve sầu
Hàng me rũ bóng một màu thê lương

Biệt ly cách trở đôi đường
Hoài hương tình mãi vấn vương tâm hồn
Người xưa, chốn cũ hoài mong
Trường ơi có thấu nỗi lòng cố nhân.

Chú thích: *nghe nhạc: Ca khúc Taberd Trường xưa*

49. GỬI CHO TÔI

Gửi cho tôi chút hương xưa mùa cũ
Những bóng hình vẫn ấp ủ, luyến thương
Khắc trong tim bao kỷ niệm vấn vương
Thời niên thiếu yêu đương đầy hoa mộng

Gửi cho tôi thuở học đường vui nhộn
Taberd xưa còn vang vọng tiếng cười
Những mái đầu xanh chan chứa yêu đời
Tuổi hồn nhiên cùng rong chơi bay bướm

Gửi cho tôi khung trời hoa ngát đượm
Trong nắng vàng đàn én lượn tung tăng
Ngàn mây hồng kết tụ áng hoa đăng
Quyện duyên thắm trong sắc xuân rực rỡ

Gửi cho tôi chút Sài Gòn nhung nhớ
Những vỉa hè, góc phố chợ ngày xưa
Những con đường thân thuộc vẫn đón đưa
Cùng sánh bước chiều mưa giờ tan học

Gửi cho tôi Gia Long người tình mộng
Áo tím bay trong gió lộng đường mơ
Cổng trường xưa thường tha thiết đợi chờ
Để lặng ngắm dáng tơ huyền xinh xắn

Gửi cho tôi Trưng Vương tà áo trắng
Màu trinh nguyên lộng hẳn nét thơ ngây
Mái tóc thề óng ả chấm bờ vai
Bay loã xoã cho lòng ai say đắm

Gửi cho tôi Duy Tân đường ươm nắng
Hoa phượng rơi xác đỏ thắm sân hè
Khung trời yêu dưới hàng lá cây me
Sân trường Luật những chiều nghe êm ái
Gửi cho tôi Văn Khoa người em gái
Cư xá yêu đại học mãi bên nhau
Vui sách đèn trong ý hợp tâm đầu
Xây mộng đẹp cùng bao lời ước nguyện

Gửi cho tôi khu công viên hò hẹn
Vườn Tao Đàn tình tự vẹn ý thơ
Cụm mây hồng rải lụa thắm duyên tơ
Khúc nhạc trỗi điệu đàn khơi theo gió

Gửi cho tôi quãng đời thơ mộng đó
Những mối tình gắn bó thuở ban đầu
Đã qua đi như một giấc chiêm bao

Để sống mãi trong nghẹn ngào nuối tiếc

Thôi đã hết, Sài Gòn ơi vĩnh biệt.

50. SÀI GÒN NIỀM NHỚ KHÔN NGUÔI

Sài Gòn ơi, thôi đã hết rồi
Người đi kẻ ở chia phôi nát lòng
Bến bờ quê cũ vời trông
Giờ xa nghìn dặm, nhớ mong trọn đời

Nhớ thời hoa bướm đôi mươi
Một thời thơ mộng chung đôi đến trường
Buồn vui ký ức học đường
Ôm nghiêng tập vở, ghì thương chuyện tình

Sân trường vạt nắng lung linh
Nắng vàng sưởi ấm bóng hình thân thương
Khung trời đại học vấn vương
Công viên ghế đá chiều buông hững hờ

Nhớ khi thề ước, mộng mơ
Lối xưa, ngõ cũ vẫn chờ đợi nhau
Giờ tan trường thoáng nao nao
Vỉa hè chung bóng xuyến xao bước đường

Mây ngàn quyện gót uyên ương
Duy Tân, Cường Để lá vương thẫn thờ
Nức lòng cảnh đẹp nên thơ
Ngập tràn sức sống yêu đời thỏa thuê

Nắng mưa giăng mắc lối về
Giọt thương, giọt nhớ đê mê từng chiều
Hàng cây rũ bóng ấp yêu
Lá vàng theo gió chắt chiu nỗi niềm

Ái ân ngào ngạt triền miên
Dạt dào tình thắm tơ duyên tuyệt vời
Nhớ khi dạo phố đông người
Tự Do, Lê lợi, thảnh thơi vui vầy

Bạch Đằng lộng gió mơ say
Bến phà đưa đón vơi đầy nhớ thương
Dập dìu hàng quán bên đường
Givral, Pagode, vũ trường Maxim's

Cà–phê, quán nhạc trữ tình
Đêm Màu Hồng vẫn lung linh ánh đèn
Nhạc vàng trổi khúc êm đềm
Hẹn hò thương xá Eden mơ màng

Rạp Rex đôi lứa rộn ràng
Khách sạn lộng lẫy, khang trang mọi phần
Hương xưa mùa cũ lâng lâng
Ý xuân ngào ngạt, tình xuân nồng nàn

Bến Thành phố chợ thênh thang
Đại lộ Nguyễn Huệ đẹp ngàn sắc hương
Muôn hoa quyến rũ, tơ vương
Cánh hoa tươi thắm, luyến thương ngát trời

Nhớ ơi xe đạp một thời
Tung bay vạt áo phất phơ bên đường
Tiếng chuông văng vẳng thánh đường
Taberd trường cũ gợi buồn cố nhân

Gia Long áo tím bâng khuâng
Trưng Vương áo trắng ngại ngần gió lay
Tao Đàn giai điệu ngất ngây
Tơ trùng day dứt đắm say cõi lòng

Dư âm tình thoáng mênh mông
Lặng nghe thành phố ngỏ lòng đêm nay
Thôi thì anh cánh chim bay
Em tà áo mỏng theo mây nghìn trùng

Phương trời dõi bóng mông lung
Bên đời hiu quạnh nhớ nhung nhạt nhòa
Đường về lộng gió mưa qua
Nụ cười héo hắt, xót xa, úa mềm

Sài Gòn nay đã mất tên
Đề từng con phố sầu thêm ngậm ngùi
Sài Gòn niềm nhớ khôn nguôi

Miên man một thuở tiếc người chân mây.

51. TIẾC THAY SÀI GÒN CỦA TÔI

Tiếc thay Sài Gòn của tôi
Đành thôi vĩnh biệt ngậm ngùi ra đi
Nỗi niềm xa cách biệt ly
Tháng ngày xót cảnh phân kỳ luyến thương

Biết bao kỷ niệm vấn vương
Bước đường tỵ nạn dặm trường sầu mong
Nhớ xưa hòn ngọc viễn đông
Phố phường hoa lệ ngát hồng tuổi xanh

Dập dìu tài tử giai nhân
Ngựa xe như nước, áo quần như nêm
Người người tấp nập ngày đêm
Sài thành nhộn nhịp ánh đèn long lanh

Đại lộ Thống Nhất thênh thang
Dinh Độc Lập một thuở huy hoàng quốc gia
Thảo Cầm Viên thắm muôn hoa
Đền vua Hùng vẫn nguy nga ngàn đời

Tao Đàn dào dạt ý thơ
Tơ chùn day dứt, chơi vơi cuộc tình
Hồ Con Rùa vẫn trung trinh
Duy Tân ươm nắng bóng hình thân yêu

Khung trời trường Luật chắt chiu
Phượng vĩ đỏ thắm những chiều say mơ
Trưng Vương áo trắng ngây thơ
Vạt dài, vạt ngắn vương tơ ngát lòng

Gia Long áo tím phiêu bồng
Tung bay trước gió mặn nồng, thướt tha
Sừng sững thánh đường Đức Bà
Tiếng chuông vang vọng ngân nga ngập hồn

Taberd trường cũ hoài mong
Một thời niên thiếu vẫn không phai nhòa

Tự Do sầm uất, phồn hoa
Givral, Pagode hẹn hò sớm trưa

Maxim's lả lướt sao vừa
Đêm Màu Hồng vẫn luyến lưu nhạc vàng
Khách sạn, cao lâu ngập tràn
Continental, Majestic huy hoàng thật sang

Trụ sở Quốc Hội vẻ vang
Tòa Đô Chánh vẫn khang trang muôn đời
Đại lộ Nguyễn Huệ đường mơ
Chợ hoa ngào ngạt, rạng ngời tình Xuân

Rạp Rex, Eden, Khải Hoàn
Những chiều Chủ nhật rộn ràng tình nhân
Đai lộ Lê Lợi mênh mang
Cửa tiệm, hàng quán tràn lan bên đường

Nào là Thanh Bạch, Kim Sơn
Trải dài đến chợ Bến Thành thân yêu
Công trường Quách Thị Trang dập dìu
Xe cộ nườm nượp, rất nhiều người qua

Bích chương quảng cáo hằng hà
Gian hàng đủ loại trong ngoài thật mê
Hàng rong, xe đẩy ê hề
Chợ Lớn, chợ Cũ, thỏa thuê chợ trời

Nhớ ơi xe đạp một thời
Mơn man tà áo thẫn thờ phất phơ
Honda, Solex dạo chơi
Tung tăng, bay bướm, vui đời đắm say

Bạch Đằng lộng gió ngất ngây
Bến phà đưa đón vơi đầy nhớ thương
Sài Gòn nay đã mất tên
Còn đâu những lúc êm đềm mộng mơ

Còn đâu cảnh đẹp nên thơ
Còn đâu sức sống yêu đời tự do
Sài Gòn tuy đã mất rồi
Muôn đời vẫn khắc tim tôi bóng hình.

Chú thích: *Bài thơ có video với nhiều hình ảnh của Sài Gòn trước 1975.*
Muốn xem thì phải Copy link sau đây rồi Paste vào một trang Internet nào đó.
https://www.youtube.com/watch?v=BqO8–T1SfWo (link no longer exists)

52. KHU PHỐ ĐA–KAO CỦA TÔI

Xưa tên Đất Hộ ở phía Bắc quận Nhất
Bắt đầu từ đại lộ Thống Nhất thênh thang
Trải dài qua suốt đường Đinh Tiên Hoàng
Với biết bao là danh lam thắng cảnh

Tự Đức, Phan Đình Phùng, Phan Thanh Giản
Những con đường quang đãng rất nên thơ
Lá cây bàng vàng úa ngập lối rơi
Thảo Cầm Viên khung trời hoa ngào ngạt

Phố chợ, quán hàng, tiệm buôn san sát
Chè Hiển Khách, mì Cây Nhãn tuyệt trần
Hẹn hò tự tình quán cà–phê Hân
Hồn đắm đuối lâng lâng theo nhạc Trịnh

Kem Duyên Anh, Bảy Quan bánh mì thịt
Rạp hát Casino, Văn Hoa nhộn nhịp người đông
Bánh cuốn Tây Hồ, chả cá Thăng Long
Nhà hàng Pháp Chez Albert, La Cigale sang trọng

Đình Nam Chơn, đền Thánh Trần nơi thờ phụng
Chùa Ngọc Hoàng cổ tự, di tích người Hoa
Chợ Đa–kao ngập người bán sớm trưa
Phở Hoàn Kiếm, Hoa Lư đầy hương vị

Trần Quang Khải nối dài đến Tân Định
Qua cầu Bông bắc xuyên rạch Thị Nghè
Chợ Bà Chiểu khu Gia Định gần kề
Ngay cạnh xa lộ đi Biên Hòa, Thủ Đức

Còn là nơi nhiều học đường giáo dục
Les Lauriers, hội Việt–Mỹ, Huỳnh Thị Ngà
Miệt mài sách đèn người em gái Văn Khoa
Trưng Vương áo trắng thướt tha chiều gió lộng

Hồ bơi Nguyễn Bỉnh Khiêm, Hoa Lư sân vận động

Đài truyền hình góc Hồng Thập Tự, Đinh Tiên Hoàng
Đài phát thanh ở cuối Phan Đình Phùng
Phát tiếng nói Dạ Lan não nùng xao xuyến

Phố xưa ơi giờ ngàn trùng ly biệt
Kỷ niệm dâng trào, luyến tiếc triền miên
Tình xưa chốn cũ ghi khắc trong tim
Đa–kao muôn thuở nỗi niềm không vơi.

53. NỖI LÒNG NGƯỜI ĐI

Phương trời xứ lạ xa đưa
Lòng đầy thương nhớ, vẫn chưa nguôi sầu
Hà Nội giờ biết ra sao
Bảy mươi năm đã nghẹn ngào cách xa

Nước non một dãy sơn hà
Bẽ bàng hiệp định Geneva tách rời
Dòng sông Bến Hải chia đôi
Di cư năm bốn (1954) bồi hồi xót đau

Người đi kẻ ở đẫm sầu
Đêm ngày khắc khoải bên cầu (Hiền Lương) ngóng trông
Kỷ niệm day dứt ngập hồn
Khung trời dĩ vãng chạnh lòng tái tê

Ra đi không hẹn ngày về
Còn đâu những lúc hẹn thề vấn vương
Ngậm ngùi trăm nhớ ngàn thương
Hồ Tây hò hẹn yêu đương mặn nồng

Nụ sen tỏa ngát sạch trong
Hoa cốm, hoa sữa hương thơm nồng nàn
Ân tình xao xuyến chứa chan
Cụm hoa thạch thảo miên man tình đời

Bằng lăng tím đậm chân trời
Vấn vương cành liễu bên hồ nhớ mong
Hồ Gươm mặt nước bềnh bồng
Tháp rùa tri kỷ quyện hồn tao nhân

Thuyền tình trên sóng chòng chành
Thẫn thờ bên lá sen xanh búp hường
Rong chơi ba mươi sáu phố phường
Hàng Gai, Hàng Bạc, Hàng Buồm, Hàng Than

Thương về Hà Nội xa xăm
Thăng Long thành vẫn tình thâm trọn đời
Giờ đây Nam Bắc chia đôi
Hai người hai ngã, bên trời nhớ nhung

Đường về nghẹn lối não nùng
Em tà áo mỏng nghìn trùng heo may
Tôi đi bao nỗi sầu vây
Bên đời hiu quạnh, tháng ngày chờ trông.

54. HÀ NỘI CHỐN CŨ TÌNH XƯA

Hà Nội chốn cũ tình xưa
Biết bao kỷ niệm sao vừa nhớ thương
Đắm say tình thắm tơ vương
Nhớ thời thơ mộng du dương ngày nào

Còn trong ký ức nao nao
Quãng đời niên thiếu xôn xao chuyện tình
Nhớ người em gái Hà thành
Dáng huyền in bóng long lanh mặt hồ

Những chiều bến vắng hẹn hò
Nguyện thề mộng ước thắm tô duyên lành
Sóng lay mặt nước tròng trành
Hồ Gươm huyền ảo, bức tranh tuyệt vời

Tơ đồng bay bổng chơi vơi
Miên man gió ngát ru lời ấp yêu
Người em trong trắng yêu kiều
Phất phơ tà áo mỹ miều thướt tha

Hoàn Kiếm sóng nước bao la
Vẫn còn ghi dấu tình ta mặn nồng
Tóc thề thả gió bềnh bồng
Nghiêng nghiêng bóng ngả nắng hồng đê mê

Trưng Vương chung bước trường về
Hàng sấu cổ thụ sum suê rợp đường
Người em gái chớm dâng hương
Mắt nồng rộn ý yêu đương dạt dào

Đài Nghiên Tháp Bút nghiêng chao
Vần thơ nét mực ngạt ngào gió trăng
Tháp Rùa ẩn hiện lâng lâng
Bên hồ thơ mộng tình dâng ngập lòng

Chiếc cầu Thê Húc cong cong
Giang đầu mấy nhịp chờ trong từng ngày
Áng phù vân đẫm chân mây
Bức tranh thủy mặc ngất ngây dòng đời

Hồ Tây sắc nước hương trời
Muôn hoa khoe sắc thắm tươi hồng đào
Mặt hồ gờn gợn sóng trào
Nụ hôn lưu luyến ngạt ngào môi em

Vấn vương hong vạt nắng mềm
Cúc Chi hoa vẫn thỏa niềm ước ao
Trúc Bạch ngời ánh trăng sao
Hoa Muồng Hoàng Yến xuyến xao bàng hoàng

Cốm xanh chen lẫn cúc vàng
Lá bàng rơi rụng bên đàng chiều mưa
Bằng lăng theo gió đong đưa
Mùi thơm hoa sữa say sưa ngút ngàn

Chung đôi dạo bến Thuyền Quang
Thuyền xuôi sóng nước giữa đàn thiên nga
Đầm sen búp trổ đơm hoa
Sắc hồng phượng vĩ mặn mà duyên tơ

Én bay trong gió thẫn thờ
Thả hồn phiêu lãng mây trời mênh mông
Ngàn năm văn vật Thăng Long
Hoàng thành 36 phố phường thân yêu

Cửa Ô Quan Chưởng đường chiều
Giai nhân tài tử dập dìu Tràng An

Phố phường ngõ ngách loanh quanh
Hàng Ngang, Hàng Bạc, Hàng Xanh, Hàng Buồm

Chuông đền Trấn Quốc gọi hồn
Bên chùa Một Cột chạnh lòng dừng chân
Người người phố chợ Đông Xuân
Dạo chơi phố cũ dung dăng mơ màng

Nhưng ngày vui đã chóng tàn
Bốn mươi lăm Nam Bắc lỡ làng chia đôi
Người đi kẻ ở chân trời
Đường chiều tan tác bên đời em đi

Dõi theo ngàn cánh chim di
Ngậm ngùi giây phút phân ly não nùng
Hà Nội chốn cũ mông lung
Ân tình day dứt nghìn trùng tiếc thương.

55. GỬI CÔ GÁI HUẾ

Hỡi cô gái Huế của tôi ơi
Hương Giang soi bóng rộn đôi bờ
Ngự Bình dáng ngọc vương tha thướt
Dải đất thần kinh đẹp rạng ngời

Bóng hình thon thả ngát đường mơ
Nghiêng che chiếc nón vẻ thẫn thờ
Tự tình vạt áo vờn e ấp
Trong trắng, dịu dàng thắm duyên tơ

Nền nã chiếc áo thật nên thơ
Khuê các, thanh tao nét tuyệt vời
Cung kính đôi tà buông khép nép
Điệu đàng tô điểm dải cố đô

Áo tím học đường thoáng chơi vơi
Nữ sinh Đồng Khánh của một thời
Vạt áo trinh nguyên lồng trong gió
Gói trọn ân tình, mộng vu vơ

Áo xưa ngàn mảnh lộng phất phơ

Vọng trong tiềm thức ngát mây trời
"Chừ em mô" người em sầu mộng
Nỗi niềm lưu luyến, nhớ bâng quơ

Tràng Tiền mấy nhịp, bước quanh co
Đông Ba phiên chợ, chốn hẹn hò
Tiếng chuông Thiên Mụ vang giục giã
Quyện hồn viễn khách luống ngẩn ngơ

Bến đò Thừa Phủ ánh trăng soi
Thấp thoáng bóng ai ngóng đợi chờ
Vĩ Dạ thuyền tình trôi lờ lững
Điệu hò mái đẩy tiếng ru hời

Sông Hương, núi Ngự đẫm vần thơ
Thục nữ, thuyền quyên khéo gọi mời
Giai nhân mặc khách lòng xao xuyến
Người em xứ Huế đẹp muôn đời.

Chú thích: *Bài thơ này cũng là loại độc vận.*

56. TÌNH MÙI

Bỗng dưng lòng thấy nao nao
Tình xuân phơi phới, rạt rào, ngất ngây
Hóa ra Mùi đã đến đây
Tháng năm ngóng đợi, đêm ngày nhớ mong

Ngao du hồ hải tang bồng
Má hồng hạnh ngộ thỏa lòng ước mơ
Gió trăng thôi hết hững hờ
Mây mưa luân vũ đất trời đảo điên

Rộn ràng giấc điệp triền miên
Bướm hoa thắm thiết, tơ duyên mặn nồng
Sóng tình lai láng ngập lòng
Hương trinh quyến rũ quyện hồn liêu trai

Vui chơi hứng chí râu mày
Dương trần lạc thú đắm say tuyệt vời
Mai đào mơn mởn đón mời
Hoa vờn lả lướt, rạng ngời sắc hương

Liễu bồ tha thiết tơ vương
Phong vân đưa lối, lạc đường thiên thai
Tình riêng tiên cảnh bồng lai
Si mê cung thẳm, non đoài, suối mơ

Đa tình, hồn mãi thẫn thờ
Vườn hồng e ấp đợi chờ trao duyên
Chừng như Lưu Nguyễn đào nguyên
Giao bôi loan phượng, thuyền quyên anh hào

Đường mây thánh thoát tiêu dao
Mơ say giấc mộng trăng sao dương trần
Xuân nay tình ý trào dâng
Yêu đương đắm đuối, ái ân nồng nàn

Sơn dương tỏa ánh thiều quang
Se duyên giai ngẫu tình lang trọn đời.

Xin mời đọc tiếp phần 2

Nguyễn Duy Phước
nguồn: blog người phương nam

*Nguồn: Internet eMail by **kb** chuyển*

Đăng ngày thứ Hai, November 16, 2026
tkd. Khoá 10A–72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH